

Rusija davė ultimatumą čečėnams

Maskva, rugpjūčio 14 d. (NYT) - Maskva pirmadienio vakarą grąsino nutraukti taikos derybas su Čečėnija, nes čečėnai atsakė sutikti su Maskvos statomomis sąlygomis be kurių nebus pradėta vykdyti liepos 30 d. pasirašyta demilitarizavimo sutartis.

Rusija taip pat įspėjo, kad karas Čečėnijoje gali vėl prasidėti. Bandydamas įtikinti čečėnus atiduoti savo ginklus, Rusijos ministras pirmininkas Viktor Černomyrdin pagrasino, kad Rusija imsis „kraštutinių priemonių“, nebent čečėnai parodys, kad ryžtasi nuginkluoti savo kariuos, rašo Alessandra Stanley „The New York Times“ laikraštyje.

Cečėnai atmetė rusų ultimatumą, palikdami galimybę, kad rusai savo grąsinimus vykdys. Čečėnų pajėgų vadovas Aslan Maschadov pareiškė, kad nepasirašys Rusijos pateikti protokolo, kaip turi vykti nusiginklavimas, nes jis nepritaria kai kuriems rusų reikalavimams. Bet jis pabrėžė, kad principiniai tebepritaria liepos 30 d. su Rusija pasirašytai sutarčiai. Maskva nebuvo patenkinta tuo pareiškimu.

Rusijos vyriausybės pareiškime, paskelbtame sekančią dieną, buvo rašoma, kad Džochar Dudajev vadovaujami sukiliėliai „bando radikaliai keisti Čečėnijos problemų taikingo sprendimo sutartį. Neįmanoma tęsti taikingo sprendimo derybas, nebent Dudajev šalininkai imtųsi tikrų ir greitų žingsnių, vykdančių karinę sutartį, kuri buvo pasirašyta Grozne liepos 30 dieną“.

Premjero Černomyrdin ultimatumas paskelbtas, abiem pusėms skundžiantis, kad kita pažeidusi pasirašytą sutartį. V. Černomyrdin konkrečiai nepasakė, kokių veiksmų imsis, bet kiti Rusijos pareigūnai sakė, kad jei čečėnai nenusiginkluos, Rusijos karinės pajėgos juos nuginkluos jėga.

Po Rusijos pagrasinimo, nuotaukos buvo įtemptos ir Grozne ir Maskvoje. Pirmadienio vakarą, vėlyvųjų žinių programoje, Rusijos televizija pranešė, kad rusų daliniai išgirdo radijo bangomis perduotą čečėnų įsakymą savo pajėgoms būti paruošties būklėje, laukiant naujų karo veiksmų pradžios.

Liepos 30 d. pasirašytoje paliaubų sutartyje rašoma, kad Čečėnijos pajėgos palaipsniui atsiskakys visų savo ginklų ir už tai iš Čečėnijos bus išvestos be-

veik visos Rusijos karinės pajėgos. Bet nebuvo pažymėta kaip, kada ir kur čečėnai pradės nusiginklavimą.

Nusiginklavimo procedūra sustojo dar net neprasidėjusi. Abi pusės įtaria viena kitą, kad pertraukos metu pergrupuoja savo dalinius, kad galėtų toliau kovoti. Sutartyje, kaip sąlyga nusiginklavimo vykdymui, buvo pažymėta paliaubos ir gražinimas visų karo belaisvių. O šaudymo epizodai nesiliauja nuo pat sutarties pasirašymo.

Praėjusią savaitę Rusijos karinių pajėgų Čečėnijoje vadovai priekaištavo, kad čečėnai įdavė nepilnus savo laikomų belaisvių sąrašus ir nepadavė visų savo užminuotų laukų žemėlapių. Sekmadienį čečėnų vadovai kaltino rusus sekmdienį vykdytu bandymu nužudyti jų vadą Džochar Dudajev.

Taikos derybos Grozne tęsiasi jau nuo birželio mėnesio. Abi pusės viena kitą kaltina paliaubų nesilaikymu.

Rusijoje statomi butai „Mažeikių naftos“ rusams darbuotojams

Vilnius, rugpjūčio 7 d. - Liepos mėnesį St. Peterburgo priemiestyje Vsevoložsk 30-ties butų gyvenamasis namas atiduotas naudoti. Kaip rašo Rasa Čergelienė „Lietuvos aide“, jame artimiausiu metu turėtų apsigyventi akcinės bendrovės „Mažeikių nafta“ darbuotojai. Šie žmonės grįžta į Rusiją, iš kurios išvyko prieš keliolika metų.

Nuo „Mažeikių naftos“ perdirbimo gamyklos darbo pradžios praėjo 15 metų. Anuo metu čia iš Rusijos dirbti atvyko nemažai specialistų. Šiuo metu įmonėje dirba 15,5% rusų, baltarusių, ukrainiečių ir kitų tautybių žmoniu. Iš jų 10,5% yra rusai (346 žmonės).

Namas Vsevoložske pastatytas Lietuvos valstybės biudžeto lėšomis. Statybos užsakė - „Mažeikių nafta“, darbus atliko Šiaulių akcinė bendrovė „Namų statyba“. Šiuo metu 60 bendrovės satybininkų stato antrąjį daugiabutį namą, kurį baigs rugpjūčio spalio mėnesiais.

Iš Mažeikių į Rusiją išvykti pasirėngusios 130 šeimų. Jų turimi butai lieka valstybei: 50% Mažeikiuose atsilaisvinančių butų atiteks rajono savivaldybei, kita tiek - „Mažeikių naftai“, kurios 90% akcinio kapitalo priklauso Lietuvos Energetikos ministerijai.

Kaip papasakojo „Mažeikių naftos“ statybos direktorius Steponas Gedminas, norinčių sugrįžti į Rusiją darbuotojų iniciatyvinė grupė, pasivadinusio komitetu, susikūrė 1991 metais. Pirmajame tokių žmonių sąraše buvo 200 asmenų, vėliau jų sumažėjo iki 130. Grupė pasiekė, kad 1991 m. liepos 30 d. buvo pasirašytas Lietuvos ir Rusijos susitarimas, pagal kurį Lietuvos valstybė išpareigojo pastatyti jiems butus. Pagal susitarimą 20% iš 162 numatytų pastatyti butų turėtų atitekti Vsevoložsko administracijai.

Šiuo metu 21 šeima dar negali sugrįžti į Rusiją, nes išliko problemų dėl butų paskirstymo. Buvo sutarta, kad gyvenamojo ploto kiekviena šeima gaus tiek, kiek vienam gyventojui priklaus-

Kroatams išvadavus Bihadž nuo serbų apsausties, vaikai pirmą kartą gali pasimaudyti, nebūdami šaudymo. Pirmadienį JAV valstybės sekretoriaus pavaduotojo Richard Holbrooke vadovaujama delegacija, kuri Bosnijoje, Serbijoje ir Kroatijoje siūlys taikos planą. JAV plane siūloma iškeisti serbų apsuptą Goradžę į lengviau apginamą teritoriją prie Sarajevu. Bet Bosnijos prezidentas Alija Izetbegović telefonu JAV viceprezidentui Al Gore pasakė, kad niekuomet neatsisakys Goradžės, nors ir 15 metų ilgiau tektų kariauti dėl miesto. Be to, JAV siūlomame projekte, kurį patvirtino Rusija, Prancūzija, Vokietija ir Britanija, norima 51% Bosnijos atiduoti jos valdžiai, o 49% - serbams. Tai mažiau, negu dabar serbų užkariautas 70% Bosnijos plotas. Plane siūloma atimti ekonominę blokadą prieš Serbiją, jei siūlomas planas bus priimtas, ir bombarduoti serbų pozicijas NATO lėktuvais, jei plano nepriims.

Lietuvos prezidento kalba, įpusėjus kadencijai

Vilnius, rugpjūčio 14 d. (Elta) - Pirmadienį, kalbėdamas per Lietuvos televiziją, prezidentas Algirdas Brazauskas pareiškė, kad Lietuvos valstybė stiprėja, jos ekonomika dinamiškai plėtojasi. Apie 40 minučių trukusį laida buvo skirta prezidento kadencijos įpusėjimui.

Televizijos laidoje Algirdas Brazauskas iš esmės kalbėjo apie šalies vidaus problemas. Lietuvos užsienio politikos, už kurią pagal Konstituciją atsakingas prezidentas, pagrindiniai momentai buvo iliustruoti filmuotais siužetais.

Algirdas Brazauskas pažymė-

jo, kad pagal Konstituciją suformuotos valdžios institucijos, tarp jų ir vyriausybė, savo funkcijas atlieka patenkinamai.

Algirdo Brazausko nuomone, per pastaruosius metus sustabdyta ekonomikos smukimas. Šiandieną kai kuriose jos srityse netgi pastebimas tam tikras pagerėjimas, teigė jis. „Aš kalbu labai atsargiai, nedarydamas didelių išvadų. Tačiau visiškai akivaizdu, kad bendras vidaus produktas didėja. Tai, be kita ko, konstatavo ir Tarptautinio Valiutos Fondo ekspertai, užfiksuojant jo padidėjimą pernai keturių procentais“, pažymėjo prezidentas.

Valstybė padės žuvusio poeto šeimai

Vilnius, rugpjūčio 8 d. (Elta) - Valstybė padės tragiškai žuvusio poeto ir leidejo Vaidoto Daunio šeimai. Apie tai buvo kalbama rugpjūčio 7 d. įvykusiame ministro pirmininko Adolfo Šleževičiaus susitikime su mirusio kūrėjo kolegomis.

Vienas susitikimo dalyvių, filosofas Arvydas Juozaitis priminė, kad 37 metų sulaukęs poetas, kritikas, vertėjas, daugelio kultūros leidinių redaktorius ir leidejas paliko penkis mažus našlaičius, kurių jauniausiajam - tik penki mėnesiai. Šeima, kurios mama augina vaikus ir niekur nedirba, liko be jokios pastogės. Statomą namą poetas buvo užstatęs už paskolą, kad galėtų išleisti dar kelias kultūros knygas. „Parama šiai šeimai - Lietuvos valstybės ir visuomenės garbės reikalas“, sakė Arvydas Juozaitis.

Kaip pranešė vyriausybės atstovas spaudai, Adolfas Šleževičius pažadėjo, kad valstybė, kiek leis galimybės, parems jauną tėvo netekusią šeimą. Socialinės apsaugos ir darbo

pirkėjai. Šie butai turi paklausa, nes yra erdvūs ir palyginti neblogai pastatyti. „Mažeikių naftos“ statybos direktoriaus S. Gedmino nuomone, toks problemos sprendimas darosi per brangus Lietuvai.

Lietuva pasirašė gynybinę sutartį su Norvegija

Vilnius, rugpjūčio 9 d. (LA) - Vilniuje su vienos dienos oficialiu vizitu lankėsi Norvegijos Karalystės gynybos ministras Jorgen Kosmo ir su Lietuvos krašto apsaugos ministru Linu Linkevičium pasirašė sutartį „Dėl kontaktų ir bendradarbiavimo gynybos srityje“.

Kaip rašo Živilė Juknevičiūtė „Lietuvos aide“, tai jau šeštoji tokia sutartis su NATO valstybe ir aštuntoji su Vakarų Europos šalimi. „Taip per dvišalius santykius Lietuva artėja prie šios tarptautinės organizacijos“, spaudos konferencijoje pasakė L. Linkevičius. Pagal susitarimą bus bendradarbiuojama rengiant dvišales derybas, konsultacijas, seminarus ir konferencijas. Taip pat numatyta, kad Lietuvos karinis personalas bus remiamas, dalyvaujant įvairiuose mokomuosiuose renginiuose.

Norvegijos gynybos ministras Jorgen Kosmo pažymėjo, kad sutartis nėra vien tik pagalba Lietuvai. Ja siekiama garantuoti, kad visi šiame šiaurės Europos regione gyvenantys žmonės ateityje gyventų saugiai. Kartu tai parama ir visai Europos saugumo struktūrai. Pasak jo, kiekviena šalis turi teisę sukurti savo gynybos sistemą, ir svarbiausias dalykas - kaip tos šalys dirba kartu ir šalinis iššylančius nesutarimus.

Pasak ministro Linkevičiaus, „tai nėra sutartis tuščioje vietoje“, - šiuo dokumentu įtvirtinami jau susiformavę daugiašaliai ir dvišaliai gynybos struktūrų santykiai. Klūčių ir toliau bendradarbiauti su Norvegija nėra, sutarties pasirašymo ceremonijoje sakė krašto apsaugos ministras, tuoj po to savo žodžius sveičiui pats išvertė į anglų kalbą.

Viena iš plačiausiai spaudos konferencijoje aptartų temų buvo padėtis buvusioje Jugoslavijoje. J. Kosmo pabrėžė, kad

- Vilniuje veiks sekmdieninė Vokiečių mokykla. Lietuvos Vokiečių Sąjungoje prasi-
dėjo registracija į sekmdieninę Vokiečių mokyklą. Atskirai bus komplektuojamos vaikų ir suaugusiųjų grupės. Mokslo metai sekmdieninėje vokiečių mokykloje prasidės rugpjūčio 10 dieną. Šiuo metu Lietuvoje gyvena daugiau kaip 2,000 vokiečių. (Elta)

jos lėktuvų aptarnavimą surenkami nemaži pinigai, o Lietuva šiuo metu turi vieną moderniausių Europoje oro erdvės kontrolės sistemą. Rengiamasi persikirstyti tarp Lietuvos ir Latvijos kontrolės zonos ribas. Abi pusės sutinka, kad Lietuva privalo gauti daug didesnę zoną negu turi iki šiol.

Jau nebe pirmą kartą svarstoma, kaip pagerinti abiejų valstybių pasienio tarnybų bendradarbiavimą. Tam ir ekonominio bendradarbiavimo klausimams apsvartyti Lietuvos ir Latvijos ministrai pirmininkai susitiks dar kartą. Numatoma, kad susitikimas vyks Ventspilio uoste rugsėjo mėnesį.

Lietuvos taikdaryų dalyvavimas Jungtinių Tautų misijoje Kroatijoje yra jau savaime svarbus dalykas ir kad tai pastebėjo dauguma Vakarų Europos politikų.

Norvegija šiuo metu turi 860 karių Bosnijoje ir Kroatijoje ir ketina artimiausiu metu pasiųsti dar 75. Jeigu JT taikos palaikymo pajėgos pasitrauktų iš buvusios Jugoslavijos, Norvegija pasiųstų dar 400 karių. Šios šalies kariai 20 metų buvo aktyvūs taikdariai Libane, ten jie patyrė nemažai pavojų, tad patirties turi pakankamai, kalbėjo J. Kosmo.

L. Linkevičius pridūrė, kad ir Norvegijoje, ir Danijoje yra labai stiprus pilietinis atsakomybės jausmas, ir pateikė pavyzdį, jog žuvus vienam danų taikdaryui, net Danijos gynybos ministro Hans Haekkerup sūnus panoręs stoti į JT taikos palaikymo kontingentą.

Paklaustas, kaip dabar sekasi lietuviams Kroatijoje, L. Linkevičius pasakė, kad visi sveiki, tik psichologiškai pavargę. Keičiasi misijos vaidmuo, jos ateitis netrukus turėtų būti sprendžiama JT Saugumo Taryboje. Pats L. Linkevičius sakė beveik kasdien konsultuojasi su savo kolega Danijoje.

J. Kosmo ir jį lydinti delegacija padėjo gėlių prie kryžių kovotojams už Lietuvos laisvę, esančių šalia televizijos bokšto. Po to svečiai susitiko su krašto apsaugos ministru, įvairių Krašto apsaugos ir Užsienio reikalų ministerijų departamentų, generalinio štabo bei karinių jūrų pajėgų vadovais. Pasibaigus šiam pokalbiui ir buvo pasirašytas minėtasis susitarimas.

Norvegijos ambasadorius Lietuvoje Per Gulik Stavnum abiejų valstybių ministrus bei juos lydintias delegacijas pakvietė pietų. Po to Jorgen Kosmo susitiko su Lietuvos Seimo pirmininko pavaduotoju Aloyzu Sakalu, Nacionalinio saugumo ir Užsienio reikalų komiteto nariais.

J. Kosmo ir jį lydinti delegacija taip pat priėmė ministras pirmininkas Adolfas Šleževičius. Vyriausybės vadovas pareiškė pasitenkinimą susitarimu, kurį Lietuvos krašto apsaugos ministerija pasirašė su Norvegijos gynybos ministerija.

Nors Norvegija neprieina prie Baltijos jūros, ji irgi siekia, kad regionas aplink Baltiją būtų saugus. Ta proga buvo prisimintas ir regioniniai bendradarbiavimui labai svarbus aštuonių Baltijos bei Šiaurės valstybių vyriausybės vadovų susitikimas, praėjusį mėnesį vykęs Vilniuje. Buvo pareiškta pageidavimas, kad Skandinavijos valstybės padėtų ekspertais siekiant geriau kontroliuoti sienas, nepraleidžiant per jas nelegalių emigrantų, radioaktyviųjų medžiagų bei narkotikų kontrabandos.

KALENDORIUS

Rugpjūčio 16 d.: Šv. Steponas, Vengrijos karalius (969-1038 m.); Rokas, Šarūnė, Gracilda, Alvita.

Rugpjūčio 17 d.: Hiacintas (Jacintas, Jackus), Laisvydas.

SKAUTYBĖS kelias

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

„LAPINŲ“ SKILTIES PIRMOJI STOVYKLA PRIEŠ 46-RIUS METUS

Prieš 46-rius metus – 1949 metais Čikagos lietuvių skautų „Geležinio Vilko“ draugovėje veikė sauni „Lapinių“ skiltis, kurios nariais buvo 16-17 metų jaunuoliai: Vytautas Šliūpas – skiltininkas, Zigmundas Sabaitaitis – paskiltininkas, Antanas Dundzila, Antanas Mačiulis, Romualdas Povilaitis, Vidmantas Vriakojis, Ferdinandas Natkevičius, Polius Raslavičius ir Jonas Variakojis. Skiltis vedė įdomų veiklos dienoraštį, paeiliui rašomą visų skilties brolių. To dienoraščio ištraukas „Skautybės keliui“ atsiuntė buvęs skiltininkas, dabar jau filisteris, Vytautas Šliūpas. Ačiū broliui Vytautui!

Vasaros stovyklų laikotarpiu visiems bus įdomu paskaityti dienoraštyje aprašomą pirmąją „Lapinių“ stovyklą ir palyginti ją su dabartinėmis mūsų stovyklomis. **Red.**

„LAPINŲ“ STOVYKLA
1949 Liepos 2-4 d. Tremont, Indiana Dunes State Park.
Pirmoji diena (liepos 2), šeštadienis

Nuo pat pirmosios „Lapinių“ skilties įsisteigimo dienos visų mūsų svajonė buvo vykdyti stovyklą. Pagaliau savo troškimą mes galėjome įvykdyti liepos 2-4 d. prie gražiojo Michigano ežero, Tremonto pakrantėse. Ežeras, tiesa, gražus, bet nepriylgsta mūsų brangiojoje tėvynėje likusiam Palangos pušynui su mūsų linksmųjų skautų kasmetinėmis stovyklomis.
Stovyklon traukiniu vykome penki „Lapiniai“: skiltininkas Vytautas Šliūpas – „Popas“; paskiltininkas Zigmantas Sabaitaitis – „Mažiukas“ arba „Klapčiukas“; Antanas Dundzila – „Dabita“ (pramintas dėl per didelio šukavimosi stovykloje); Romualdas Povilaitis – „Klierikėlis“ ir Antanas Mačiulis – „Banginis“, Čikagos skautų vadeiva L. Grinius ir 3 skautai iš Roselando: Algirdas ir Vytautas Paškauskai ir Jonas Vazbys atvyko vėliau, naktį, mūsų paliktas kelio ženklais.
Išlipus iš traukinio, su sunkiomis kuprinėmis, bei velkini savo nuosava palapine, patraukėme apie mylia plentū, vėliau perlipę tvoras atsidiūrėme raištuotame parke. Per parko vartus neįėjome, nes būtų reikėję mokėti po 25 c. (Skautas taupus!), o be to draudžiama parke nakvoti bei kurti ugnį. Paeję apie trys mylias per pelkes ir uodų sukančią atsidūrėme parke. (Ėjimą lengvino iš anksto turėtas parko planas). Sumetę daiktus ant kalniuko pasileidome maudytis. Po to sekė vakarienė bei palapinių statymas nematomoje vietoje. Apie 10 val., nors ir buvome palikę kelio ženklus, du skautai išėjo pasitikti atvykstančių likusių skautų, bet po valandos grįžo jų neradę. Visiems einant gulti ir nuėmę sargybas išgirdome kažkur toli švilpant sutartinus ženklus. Trečią valandą vienas brolis, turbūt ką blogą susapnavęs, šoka iš guolio ir visus kelia, tiesiog nachališkai verčia iš lovų. Išaušus ji atpažinome, tai mūsų vadas. Sukilusius, pusiau miegančius vyrus išsiveda kur

na) reikia stebėtis ir džiaugtis mūsų jaunais Roselando skautais. Kol mes, lietuviai, turėsimė išstvermingų skautų, mūsų tautai ir tėvynei visada bus šviesus rytojus.
Rašė skilties skiltininkas **pskl. Vytautas Šliūpas**

Antroji diena (liepos 3), sekmadienis

Antroji iškylos diena taip pat buvo labai šilta ir giedri kaip ir pirmoji.
Atsikėlėme 8 val. ryto, nes naktį mažai galėjome miegoti dėl maždaug 12 val. atvykusių svečių. Virėjas pašaukė pusryčių apie 10 val. Kadangi visi buvo išalkę, kaip visada esti gamtoje gyvenant, tai kas tik tai valgomo pakliuvo, sutasėm su didžiausiu apetitu. Po pusryčių, palikę virėją ir jo padėjėją susivarkyti indus ir puodus, begim kuo greičiausiai vandenin pliušku-pliušku.
Maudydami praleidom daug laiko, bet prieš pietus vistiek dar daug mokėmės morzės signalizuotės bei ruošėmės patyrimo laipsnių egzaminams. Pietūs buvo labai skanūs: pupos, bulvės ir visokie prieskoniniai, bet to labai karštai išvirtai, nes puodą kaitino iš vienos pusės saulė, o iš kitos – ugnis.
Po pietų buvo vandens žaidimai, tai skilties vėliavėlės grobimas bei išnešimas, dalyvaujant dviem grupėms. Po to kraustėmės prie ežero, kur ir miegojome ant smėlėto paplūdimio po atviru dangumi. Vakare, kai kurie pasijuto smarkiai įdeję. Nuo 9 val iki 10 val. turėjome lauzelį, padainavome, pasikepėm bulvių ir išstatė sargybas (nes tikėjome skautų vyčių netikėto puolimo. Vėliau pasitvirtino, kad baimė buvo ne be pagrindo. Vyčiai buvo atvykę tik nerado mūsų, nes buvome per toli nuėję) nuėjome gulti.
Rašė brolis **R. Povilaitis.**

Trečia diena (liepos 4), pirmadienis

Aštuoniems besisilint ir vienam bekurstant lauzelį, bei tikintis naktibaldų skautų vyčių užpuolimo, atėjo 24 val., atnešdama kitą dieną, kurią ryto saulė turėjo nušviesti Liepos ketvirtąją – Amerikos Nepriklausomybės dieną. Mes miegama puikiai ant smėlio užtiesto brezentu, o antklodės po šonais atstoja paliktas Čikagoje lovas. Gal tik truputį „skysčiau“ Dundzai: jis vakar per daug nudėgė, tai nepaisant nuovargio, prastai miega. Tačiau padėti gelbsti budintis brolis „Popas“ stebuklingais balzmais šukuodamas kenciančiojo sprandą bei tepviamis. Apie 10 val., nors ir buvome palikę kelio ženklus, du skautai išėjo pasitikti atvykstančių likusių skautų, bet po valandos grįžo jų neradę. Visiems einant gulti ir nuėmę sargybas išgirdome kažkur toli švilpant sutartinus ženklus. Trečią valandą vienas brolis, turbūt ką blogą susapnavęs, šoka iš guolio ir visus kelia, tiesiog nachališkai verčia iš lovų. Išaušus ji atpažinome, tai mūsų vadas. Sukilusius, pusiau miegančius vyrus išsiveda kur

Trečia diena (liepos 4), pirmadienis

Aštuoniems besisilint ir vienam bekurstant lauzelį, bei tikintis naktibaldų skautų vyčių užpuolimo, atėjo 24 val., atnešdama kitą dieną, kurią ryto saulė turėjo nušviesti Liepos ketvirtąją – Amerikos Nepriklausomybės dieną. Mes miegama puikiai ant smėlio užtiesto brezentu, o antklodės po šonais atstoja paliktas Čikagoje lovas. Gal tik truputį „skysčiau“ Dundzai: jis vakar per daug nudėgė, tai nepaisant nuovargio, prastai miega. Tačiau padėti gelbsti budintis brolis „Popas“ stebuklingais balzmais šukuodamas kenciančiojo sprandą bei tepviamis. Apie 10 val., nors ir buvome palikę kelio ženklus, du skautai išėjo pasitikti atvykstančių likusių skautų, bet po valandos grįžo jų neradę. Visiems einant gulti ir nuėmę sargybas išgirdome kažkur toli švilpant sutartinus ženklus. Trečią valandą vienas brolis, turbūt ką blogą susapnavęs, šoka iš guolio ir visus kelia, tiesiog nachališkai verčia iš lovų. Išaušus ji atpažinome, tai mūsų vadas. Sukilusius, pusiau miegančius vyrus išsiveda kur

na) reikia stebėtis ir džiaugtis mūsų jaunais Roselando skautais. Kol mes, lietuviai, turėsimė išstvermingų skautų, mūsų tautai ir tėvynei visada bus šviesus rytojus.
Rašė skilties skiltininkas **pskl. Vytautas Šliūpas**

Rako stovykloje rikiuojamės vėliavų nuleidimui.

Nuotr. J. Tamaliūčio

ta ant skardžio „pažaisti“ – patikrinti kaip išmoka Morzės abėcėlė. Po valandos visi grįžta tamsioje parinkę lauzi prakuro. Ir ši kelionė nepraejo be nuotykių. „Banginis“ su vienu „typu iš Roselando“, nešdami geroką pušies kamieną taip išsismagino (labai skubėjo miegoti), neapsižiūrėję patraukė pusmylę pirmyn. Susipratę ką padarę, sunkiai pušį vilkdami, grįžo paežerė ir rado mus jau belendančius atgal į atšalusius guolius.
Rytas. Mūsų „Mažiukas“ musėms ir uodams padedant, maišo blynus. Trūkstant miltų, randa jis ir išieitį – primaišo smėlio. Vis dėl to, blynai išeina neblogi. Per dieną maudėmės, žaidėm ir valgėm, o mūsų vyriausias vadas L. Grinius su „Popu“ šveitė

puodus. Šiaip taip apie 15 val. išsijudinome atgal. Prieš akis stovi 5 mylios „gražios“ kelionės per saulės ir uodų karalystę, bet ką padarysi. Susigrūkių „Banginis“ su vienu „typu iš Roselando“, nešdami geroką pušies kamieną taip išsismagino (labai skubėjo miegoti), neapsižiūrėję patraukė pusmylę pirmyn. Susipratę ką padarę, sunkiai pušį vilkdami, grįžo paežerė ir rado mus jau belendančius atgal į atšalusius guolius.
Rytas. Mūsų „Mažiukas“ musėms ir uodams padedant, maišo blynus. Trūkstant miltų, randa jis ir išieitį – primaišo smėlio. Vis dėl to, blynai išeina neblogi. Per dieną maudėmės, žaidėm ir valgėm, o mūsų vyriausias vadas L. Grinius su „Popu“ šveitė

visų trumpus (vaikiškus), leido išeiti iš stoties.
Vaziuojant tramvajumi vėl pasižymėjo mūsų pusgalvis ir galva (paskiltininkas „Mažiukas“ ir skiltininkas „Popas“): pirmasis pamiršo tame tramvajuje puodą, o „Popas“, ant rytojaus, išvažinėjo kiekvieno 63-ios gatvės tramvajumi ir deja, labai gaila, bet skolyto puodo nerado, jis buvo dingęs... Pagaliau, apsišvylęs, nuvažiavo į tramvajų depo ir... puodą tenai rado! Grįžo namo laimingas – su puodu! Argi buvo ne fain?
Rašė brolis **Antanas Dundzila.**

– Verute, tu sakyk!
– D... d... dinosauros... – kükčiojo ta.
– Ar nesakiau? Ar nesakiau, kad miške gyvena? – džiūgavo Onytė.
– Negali būti!
– Negali? Eik pažiūrėk!
– Eik tu pati!
– Julė bijo! Julė bijo!
– M-m-m-mačiau... Toks ka-ka-kaklas! – skėsčiojo rantomis Danutė.
– Danute, Verute, kaip gi ten buvo? – apkabinusi drebančias budėtojas, klausinėjo sesė viršininkė. Jos balsas buvo ramus, lyg mamos. Mergytės prisiglaudė ir sutartinai patraukė nosimis.
Joms pasimatė tik. Koks kelmas... – bandė aiškinti Laimutė.
– Gal broliai sugalvojo pokštą? – svarstė Rima. – Begežiai būtų gąsdinti, kai paukštytės budi!
– Laima, guldyk Bites! Danute, Verute – į lovas! Užteko jums šianakt, – paliepė sesė viršininkė. – Tegū Pelėdos perima budėjimą, o mudvi su Rima eisim to dinosauro pažiūrėti, – šyptelėjo ji.
Dinosaurai, kur tu? – pusbalis juokavo Rima.
– M-m-m-mūūū! M-m-m-mūūū! – staiga liūdnai atsiliepė iš tamsos, ir į šokinėjančius lempučių spindulius išėjo – juodmargė karvė.
Dabar ir sesė Rima, ir Bitės, ir net pati sesė viršininkė pradėjo juoktis.
– Danos dinosauros! Danos dinosauros! – chorū kartojo Bitės, apsupusios netikėtą viešnią.
– M-m-m-mūūū! – kalbėjo ta, linguodama raguotą galvą.
– M-m-m-mūūū!
Danutei pasidarė linksmas. Baimė išgaravo.
– Noriu paglostyti! Leiskit! – lindo ji artyn karvės. – Mano dinosauros!
Tą naktį karvutė paklydėlė suardė visą stovyklos tvarką. Ir mažosios, ir didžiosios sesės nebegalėjo miegoti. Su pažamom, basos, susivėlusios lindo jos iš palapinių, norėdamos pamatyti tą keistąją viešnią iš arti. Ir paglostyti jos išpampusius šonus, ir paliest šlapią snukį, o ypač pažiūrėti, iš kur pienas bėga...

DANUTĖ STOVYKLAUJA

NIJOLĖ JANKUTĖ

DINOZAURAS
(Tęsinys)

– Bet... gal... dinosauru? Onytė pasakojo...
– Melavo! Ji tikra melagė! – karštai užginčijo Danutė.
Jos abi vėl nutilo.
Trept-trept-trept. Šlamšt-šlamšt. Kažkas ėjo!
– G...g...girdi! – vos vos sumikčiojo Danutė. Ją purtė šiurpuliai.
– V... v... vilkas? – Verutė barškėjo dantis.
Šlamšt-šlamšt... Kažkas iš tikrųjų braukė krūmus. Kažkas ėjo artyn! Didelis ir sunkus!
– B... b... bėkim... – kaleno dantimis mergytės, bet negalėjo pajudėti.
O nematoma baidyklė jau šlamštė čia pat.
– Pfrump-pfrump-uuummmmm, – lyg prunkstė, lyg dejavo ji.

Danutė viena ranka spaudė šaltus Verutės pirštus, o kita savo lemputę. Lemputė užsidegė taip netikėtai, jog mergaitės net pašoko.
Drebančiam geltonos šviesos spindulys tarp krūmų riogsojo jis: didelis, juodas, tarytum kalnas! Milžiniškas raguotos galvos šešėlis siūbavo ant medžių...
– Dinosauras! – suspigio Danutė, metė lemputę ir pasileido bėgti.
– Dinosauras! – rėkė Verutė, lipdama jai ant kulnų: – Gelbekit!
Vadoviu palapinėje sužibo žvakė. Jos visos, ir sesė Rima, ir net sesė viršininkė išlindo laukant. Prie palapinės susigūžusios, viena kitą pertraukdamos, šnekojo Bitės:
– Dana matė. Tikrai!
– Danute, ką matei?
– M... m... m... mačiau...

Paukščiųjų stovyklos sargybinės išgąsdinęs „dinozauras“ buvo tik taiki karvutė.

Piešė Felicia D. Prekerytė

(Bus daugiau)

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.00. Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitavimai už gautas prenumeratas nesuunciami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitymo adreso, gavus iš jo mokėti, pažymima, iki kada yra užsimokejęs.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams	½ metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant į Lietuvą (Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00		
Užsakant į užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausia redaktore Danutė Bindokienė
Administratorius Pijus Stončius
Moderatorius kun. Viktoras Rimšelis, MIC

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos priimančios, gavus prašymą ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taiso savo nuožūra. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Prašome siunčiant pasilikti kopiją.

Takas Rako stovykloje.

Nuotr. V. Vijeikio

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to diplomu, lietuviams sutvarkys dantis už prienamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. **Susitarimui** (kalbėti angliškai) tel. 708-422-8260

DR. A. B. GLEVECKAS
GDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBE – AKIŲ LIGOS
3900 W. 95 St. Tel. (708) 422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirmd 3 v. p. p. v. v. antrd. 12:30-3 v. p. p. trečd. uždaryta, ketvd. 1-3 v. p. p. penkt. ir šešt. 9 v. r. - 12 v. p. p.

DR. K. A. JUCAS
ODOS LIGŲ SPECIALISTAS
GDYO ODOOS AUGLIUS, ŽAIZDAS IR IŠSIPLIETUSIAS KOJŲ VENAS
KOSMETINĖ CHIRURGIJA
6132 S. Kedzie Ave., Chicago
(312) 778-6969 arba (312) 489-4441

DR. JOVITA KERELIS
Dantų Gydymoja
3315 W. 55th St., Chicago, IL
Tel. (312) 476-2112
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Val pagal susitarimą

Tel. kabineto ir buto: (708)652-4159
DR. P. KISIELIUS
GDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1 iki 8 v. v
išskyrus treč. Sešt. 12 iki 4 val. p. p.

DR. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PŪSLĖS IR PROSTATOS gydymas bei chirurgija
172 Schiller St., Elmhurst, IL 60126
708-941-2609
Valandos pagal susitarimą
Vakarais ir savaitgaliais tel. 708-834-1120

DR. S. LAL
SPECIALYBE – VIDAUŠ LIGOS
7722 S. Kedzie, Chicago 60652
Tel. 312-434-2123
Pirmd 12 v. p. p. - 7 v. v. antr. 9 v. r. - 12 ketvd. 12 - 4 v. p. p. penkt. 12 - 6 v. v.

Kab. tel. (312) 471-3300
VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. 60652

Dr. ALGIRDAS KAVALIŪNAS
Specialybe vidaus ir kraujo ligos
5540 S. Pulaski Rd.
Tel. 312-585-2802
Pirmd. 9 v. r. - 7 v. v., antrd., trečd. ir penkt. 9 v. r. - 3 v. p. p., ketvd. 10 v. r. - 7 v. v. Šešt. ir kt. dienomis reikalingas susitarimas.
Prilma „Medicare Assignment“.
Sumokama po vizito.

Cardiac Diagnosis, Ltd.
6132 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60629
Tel. 312-436-7700
RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.
S. PRASAD TUMMALA, M.D.
Širdies ir Kraujagyslių Ligos
Valandos pagal susitarimą

DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINES LIGOS
CHIRURGIJA
1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Tel. (708) 742-0255
Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. LEONAS SEIBUTIS
INKSTŲ, PŪSLĖS IR PROSTATOS CHIRURGIJA IR GDYMAS
6132 S. Kedzie
Val. antr. 2-4 v. p. p. ir ketv. 2-5 v. p. p. Šešt. pagal susitarimą
Vizitai apmokami Medicare
Kabineto tel. (312) 776-2880
Namų 708-448-5545
Prklauso Holy Cross ir Palos Community ligoninėms

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
Specialybe – Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai
6165 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. (312) 585-7755

ARAS ŽILOBAS, M.D.
AKIŲ CHIRURGIJA
AKIŲ LIGOS
Good Samaritan Medical Center-
Naperville Campus
1020 E. Ogden Ave., Suite 310,
Naperville IL 60563
Tel. 708-527-0090
Valandos pagal susitarimą

VALSTYBĖ, TĖVYNĖ, TAUTA – VALSTYBINGUMO PAGRINDAS

PRANAS ABELKIS

I Laisvę fondo lietuviškai kulturai ugdyti 4-oji studijų savaitė „Lietuva: valstybė ir visuomenė 1990-1995“, trukusi 4 dienas, vyko Kaune. Jos atidarymas įvyko iškilmingoje Rotušės salėje. Ta proga vyko S. Tamkevičius sukalbėjo invokacinę maldą.

Studijų savaitę pradėjo I Laisvę fondo pirmininkas adv. J. Kairevičius ir sekretorius V. Valiusaitis. Studijų savaitėje nagrinėtos Lietuvos tautos, jos kultūros, Lietuvos valstybės problemos ir rūpestiai po Nepriklausomybės atstatymo, teisės, religijos, demokratijos ugdymo temos, diskutuota aktualiais Valstybės ir visuomenės gyvenimo klausimais.

Rotušės šeimininkas K. Ignatavičius pasidžiaugė, kad I Laisvę studijų savaitės atidarymas ir pirmasis jos posėdis vyksta senojoje miesto Rotušėje, kuri per savo 450 gyvavimo metų išliko kaip Valstybės ir savivaldos kultūrinis įvykių liudininis ir simboliškas įvaikių liudininis.

Pirmąjį pranešimą tema „Vilčių ir praradimų balansas“ (pirmojo posėdžio tema „Penkeri Valstybės metai“) skaitė I Laisvę fondo skyriaus valdybos pirmininkas, istorikas dr. J. Tumelis. Jis, apžvelgdamas penkerių metų laikotarpį po nepriklausomybės atkūrimo Lietuvos, pabrėžė, kad dėl pietinės stokos padaryta nemaža klaidų, kurios atsilygia ir šiandien. Kalbėtojas pastebėjo, jog neįgiamą įtaką valstybingumo įtvirtinimui ir šalies prestižui turėjo paskubomis priimtas įstaty-

mas dėl žemės gražinimo, laiku neinventorizavus valstybės turto, nepriimti svarbius teisėsakus įstatymai, netinkamas pilietybės įstatymas, kuris suvaržė tautiečių teises ir paaštrino santykius tarp brolių ir sesių tėvynėje ir už jos ribų.

Prof. B. Kuzmickas, nepriklausomybės atkūrimo akto signataras atkreipė dėmesį į tai, jog daugelis negeročių kyla vien todėl, kad valdančioji dauguma iki šiol neatsisakė sovietinio paveldo, apskritai pati valdžia nusisuko nuo tautos. Paviršutiniškas mąstymas, nepaisymas giluminių visuomenėje vykstančių procesų, daro neigiamą įtaką žmogui kaip individualybei.

Antrąją studijų savaitės dieną, pažymint Mindaugo karūnavimą – Lietuvos valstybės dieną, minute tylos pagerbti žuvusieji už tėvynę tėvynainiai, prie Nežinomojo kario Amžinosios ugnies ir Laisvės paukštės paminklo padėtos gėlės.

Literatūrologas dr. V. Kubilius pranešimą „Kultūra istorijos lūžyje“ pradėjo istorinio, Baltijos kelio priminimu, tautos atgimimo metais, kai lietuvių kultūra ištrūko iš partinės administracinės priežiūros ir centrizacijos kilpų, valstybės teritorija, kuri turėjo būti apvalyta nuo okupacijos meto apnašų – klasinio antagonizmo, kaip kovos tarp gėrio ir blogio, sampratos, neklystančių pusdievių – partijos vadovų mitologemos, falsifikuotos istorijos dogmų. Prisimintos ir bibliotekų lentynose tebedulejančios „mirusios“ knygos, kurias būtų dar

galima pakiloti kaip gelžbetoniškas revoliucinių epogėjų plytas, žavėtis jose jamžintais stribų žygdarbiais, vėgri studijuoti akademinį, socializmo realizmą? Bet dr. V. Kubilius pastebi, kad jau nebėra nė žymės, kur stovėjo „revoliucijos“ metu, neliko ir oratorijos „didžiajam spaliui“, komedijų apie „buržuazinės Lietuvos“ laikus. pasak daktaro, su kartėliu atsūdušti: esame sovietinio okupacinio režimo aukos – 1941 m. birželio tremtiniai, ir lietuviai kareivėliai Afganistane, ir kultūros žmonės, uždaryti komunistinės ideologijos aptvare.

Kas prisimims atsakomybę už okupacinio režimo, kaip pačios „humanistiškosios santvarkos“ pasaulyje, įteisėjimo ir Lietuvos žmonių sąmonės sovietinimą? Nors mes nepasirašėme lietuvių deportacijos įstatymų, kaip latvis V. Laciš ar lietuvis A. Gudaitis-Guzevičius, bet įtikinėjome vaizdingai, kad veža buvusius ministrus, o buvo reikiusia sutrypti. Ir nors nedaužėme automato buoze valstiečio galvos, bet švelniai įkalbinėjome savo eileraščiais ir apsakymais – stoti į kolūkį ir būsite visko perteke. Taip pat neuždarinėjome bažnyčių ir nedeginome Kryžių kalno, bet dainavome apie tėvynės grožį ir laisvę...

Kas gi atsistatė Atgimimo metais Lietuvoje? V. Kubilius sako, kad tą lūžio akimirka apie 200,000 kompartijos bilietų buvo sumesta į partkomų seifus, nutrenkti sovietiniai medaliai ir garbės raštai prie Aukščiausiosios tarybos barikadų. Net aukštąs KGB pareigūnas, sugėdintas sūnaus, rašo atgailos testamentą ir atsaisako tarnybos.

Atgaunant nepriklausomybę šio šimtmečio vienubklū (K. Girnius), sutelkęs, regis, visas tautos intelektualines jėgas į vieną, galingą išsivadavimo judėjimą. Bet juk jis paliko ir taršis kruvinais pjūviais suraizytą visuomenę: stjo nepriklausomybės slenkščio stjo tremtiniai ir stribai, žuvusiųjų partizanų seserys ir rajoninė nomenklatūra, jaunieji savanoriai, o kartu ir 100,000 KGB agentų.

Dr. V. Kubilius pastebi, kad dėl ideologinių nesutarimų, tėvas išveja savo sūnų (K. Jaskelevičius), įstojusi į persivertusią darbiečių partiją, susipyksta draugai ir gimines: vieni už Landsbergį, kiti už Brazauską, suskyla menininkų, aktorų bendrijos, stiprėjant blokados gniauztams 1990 m. vasarą rašytojai R. Gudaitis, V. Jasukaitytė, Just. Marcinkevičius, A. Maldonis, V. Martinkus pasirašo „kreipimąsi į Lietuvos žmones“, reikalaujanti atsisakyti rėksmingos „vienadienio politikos“ ir pradėti derybas su Maskva, nepripažįstančia Lietuvos valstybingumo, ir paleisti nepriklausomybės atkūrimo aktą paskelbusią Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją tarybą.

Toliau kalbėtojas primena „istorinę klaidą“, kuri, pasak „gario“ filosofo A. Juozaitis, stumianti Lietuvą į prarają, arba sąjūdinę nepriklausomos Lietuvos valdžią, nustūmusią į šoną komunistinę nomenklatūrą ir reikalavusią besąlygiškai išvesti rusų okupacinę kariuomenę iš Lietuvos, pavadina klika, kuri „lietuviško fundamentalizmo“ pagrindu „skuba sukurti valdžios piramidę“ ir pasidavinti tautos simbolius, kad patį tautų „tautos simbolių“ (tas pats A. Juozaitis). Tik praėjus 2 savaitėms po nepriklausomybės atkūrimo, 1990 m., prof. B. Genzelis palygina Lietuvą su Kampučija, o V. Landsbergis su Pol Potu. O dabartinis Saugumo departamento pirmininkas V. Petkevičius kategoriškesnis: „Atkūrimas senas lietuviškas subankrutavęs Smetonos režimas, kuris riekio nedavė ir neduos“. Pasak jo, sovietinė valdžia Lietuvoje buvusi teisėta, o ne okupacija. „Kuo mes galime įrodyti, kad mus okupavo? Ar mes priešinėmės? Nesipriešinome“. O dėl Rusijos kariuomenės „daugeliui Lietuvos žmonių nei šilta, nei šalta“...

Primindamas nesena, bet garbingą, Lietuvos išsilaisvinimo iš sovietinės vergijos istoriją, V. Kubilius klausia, ar Lietuva vėl turi kapituliuoti, kaip 1941 m. vasarą, kai paskelbė atkuriant nepriklausomybę ir nepajėgė jos realizuoti, trypiama vokiečių kariuomenės? „Ideala vienas – nepriklausoma Lietuva“, – sakė S. Geda, vienas Sąjūdžio mitingų kalbėtojų. Ir šia istorijos lūžio valandą, kai kurie menininkai kvietė nepasiduoti skleidžiamai nuostatai, kad „laisvė

viens, galingą išsivadavimo judėjimą. Bet juk jis paliko ir taršis kruvinais pjūviais suraizytą visuomenę: stjo nepriklausomybės slenkščio stjo tremtiniai ir stribai, žuvusiųjų partizanų seserys ir rajoninė nomenklatūra, jaunieji savanoriai, o kartu ir 100,000 KGB agentų.

Dr. V. Kubilius pastebi, kad dėl ideologinių nesutarimų, tėvas išveja savo sūnų (K. Jaskelevičius), įstojusi į persivertusią darbiečių partiją, susipyksta draugai ir gimines: vieni už Landsbergį, kiti už Brazauską, suskyla menininkų, aktorų bendrijos, stiprėjant blokados gniauztams 1990 m. vasarą rašytojai R. Gudaitis, V. Jasukaitytė, Just. Marcinkevičius, A. Maldonis, V. Martinkus pasirašo „kreipimąsi į Lietuvos žmones“, reikalaujanti atsisakyti rėksmingos „vienadienio politikos“ ir pradėti derybas su Maskva, nepripažįstančia Lietuvos valstybingumo, ir paleisti nepriklausomybės atkūrimo aktą paskelbusią Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją tarybą.

Toliau kalbėtojas primena „istorinę klaidą“, kuri, pasak „gario“ filosofo A. Juozaitis, stumianti Lietuvą į prarają, arba sąjūdinę nepriklausomos Lietuvos valdžią, nustūmusią į šoną komunistinę nomenklatūrą ir reikalavusią besąlygiškai išvesti rusų okupacinę kariuomenę iš Lietuvos, pavadina klika, kuri „lietuviško fundamentalizmo“ pagrindu „skuba sukurti valdžios piramidę“ ir pasidavinti tautos simbolius, kad patį tautų „tautos simbolių“ (tas pats A. Juozaitis). Tik praėjus 2 savaitėms po nepriklausomybės atkūrimo, 1990 m., prof. B. Genzelis palygina Lietuvą su Kampučija, o V. Landsbergis su Pol Potu. O dabartinis Saugumo departamento pirmininkas V. Petkevičius kategoriškesnis: „Atkūrimas senas lietuviškas subankrutavęs Smetonos režimas, kuris riekio nedavė ir neduos“. Pasak jo, sovietinė valdžia Lietuvoje buvusi teisėta, o ne okupacija. „Kuo mes galime įrodyti, kad mus okupavo? Ar mes priešinėmės? Nesipriešinome“. O dėl Rusijos kariuomenės „daugeliui Lietuvos žmonių nei šilta, nei šalta“...

Primindamas nesena, bet garbingą, Lietuvos išsilaisvinimo iš sovietinės vergijos istoriją, V. Kubilius klausia, ar Lietuva vėl turi kapituliuoti, kaip 1941 m. vasarą, kai paskelbė atkuriant nepriklausomybę ir nepajėgė jos realizuoti, trypiama vokiečių kariuomenės? „Ideala vienas – nepriklausoma Lietuva“, – sakė S. Geda, vienas Sąjūdžio mitingų kalbėtojų. Ir šia istorijos lūžio valandą, kai kurie menininkai kvietė nepasiduoti skleidžiamai nuostatai, kad „laisvė

pusi prie didžiojo altoriaus, padėkojau Dievo Motinai už laimingą kelionę ir susigraudinau, kad su manim jau nebėra mano mylimų artimųjų, iškeliausių į amžinybę. Toliau pasukome Tytuvėnų link, kur vaikystėje su tėveliais vasaravojau. Gerai prisimenu pozantišką bažnyčią bei kitus pastatus. Nors pastatai, iš paviršiaus žiūrint, yra gerai išsilaukę, bet išilgai šventoriaus pastatytoje kolonadoje Kryžiaus Keliai yra apgailėtinai graudžiamai stovyje: meniškios bareljefinės skulptūros ir freskos byra, spalvos išblukusios, stovylos ir jų veidai atprupėję. Nors Tytuvėnų bažnyčia yra viena gražiausių Lietuvos architektūros paminklų su renesanso, gotikos elementais ir skulptūrinėmis lubomis, bet jos restauravimu mažai tesirūpinama. Vaikštinėjant šventoriaus, matome diduką vaikūčių grupę – tai jaunimas, besiruošiantis pirmajai Komunijai. Tytuvėnų apylinkėse gyvena nemažai žymių lietuvių. Tolučių

ir nepriklausomybė – fikcija“ (V. Girdzijauskas) arba „kad netoli ta diena, kai teks pakelti rankas aukštyn ir prisipažinti pralaimėjus“... Ir štai paradoksalas: vieni plunksnos broliai sausio 13 d. naktį stovi prie Parlamento barikadų, viskam pasiryžę, o kiti, prisidengę slapyvardžiais, kompartijos laikraštelyje „Tarybų Lietuva“ gieda apie buvimo sovietijoje palaimą ar nuverstus prokomunistinius stabus.

Ir čia vėlgi palyginimas: kai Kovo 11-osios akto signataras rašytojas S. Švalenis kuria autentiškas D. Svalenis įtampos reportažus apie V. Landsbergio, jautraus Lietuvos valstybės vado, politinę išmintį ir drąsą didžiausios grėsmės metu. O anai V. Rubavičius ir V. Zalatorius, sekdami „Respublikos“ pavyzdžiu, ant „muzikanto“ lieja ironiškas patyčias, paniekas, pasmerkimo žodžius. „Moksleivio“ žurnalas red. A. Zurbas pabrėžia džiaugsmu, laimėjus buvusiai partinei nomenklatūrai rinkimus į Seimą, kai tuo tarpu nepriklausomybės akto signataras K. Saja viešai graudenasi: „Kodėl mes renkames Barabą ir esam linkę nukryžiuoti tą, kuris mus taip sėkmingai vedė iš Egipto žemės, iš nelaisvės namų“.

Atkurtasis dienraštis „Lietuvos aidas“ telkia radikalius tautinio valstybingumo gynėjus, o vietoj „Komunisto“ įsteigto „Gairės“ buria „kairiuosius rašytojus“, kuriems LDDP „atrodė gyvenimo demokratizavimo garantu“. Kaip pastebėjo dr. V. Kubilius, steigiamas „Baltušio draugų klubas“, pasišoves ginti „nepelnytai nuvertintus lietuvių rašytojus“ (J. Sakalauskas, petkevičiskiosios „Opozicijos“ redaktorius), „megztų berečių“ isteriskais kategoriškumas, besisivaikantis iš visos puses „kolaborantų“ ir „išdavikų“ praeikimais, atgrase nemažą menininkų būrį nuo aktyvios tautos atgimstančiai Lietuvai.

V. Kubilius išsamiai pranešime nemažą vietos skyrė jaunajai kūrybinei inteligentijai, kuri, atėjusi tautinio Atgimimo metais į neregamentuojamos kultūros erdvę, nebeturėjo jokios socializmo nostalgijos. Ir tikėjosi su šia diena kurti naują kultūros formaciją, laisvą nuo bet kokių praeities pranašumų ar kalčių. Jaunoji karta suprato, kad kai nebeskirta atsidurti tautos gyvenimo centre ir suliepsnoti ugnies stulpais... Tačiau mirusi sistema vis dėlto tebeglaudė prie savo idejinio ir psichologinio palikimo maištingai spurdančią jaunosios kartos mąstyseną. Todėl tulžingas sovietinio žmogaus nepasitikėjimas valstybe, net ir sava, paniekia kiekvienai valdžiai, net ir saugančiai gimtąją kalbą ir gyvybę, paniška baimė konjunktū-

sodyba, kuri priklausė Eugenijai ir žinomai dailininkei Sofijai Romeriams, visiškai sunaikinta, o vietoj dvaro rūmų parko su medeliais, apkarpytais krūmiais, gėlynais ir takeliais, neliko nė žėmės, viskas pavirte džiunglėmis. Kiek geresnis likimas ištiko Eugenijaus brolio dvarą Pagrižuvy, nes jo rūmai išlikę ir juose dabar yra vaikų sanatorija. Susigraudinau grįžusi į iki neatpažinomu sunaikintas vietas, kurias vaiku būdama lankiau ir pažinojau. Pravažiavę pro Romerių mauzoliejų, pasukome į Dubysos klonį ir sustojome Kelmeje. Prisimenu Kelmę kaip mažą, primityvių miestelį, bet dabar jau nebe pažinau, pamačiusi dideles krautuves, gražius kaligatvius. Nutarę pailsėti ir atsigaiivinti puoduku kavos, įėjome į patrauklią maisto krautuvę, kurios gale buvo „kavos baras“. Užsisakydami kavą, paprašėme, kad vienas puodukas, būtent

Danutė Bindokienė

Prancūzija tebesilaiko nutarimo

Minint pirmųjų dviejų atominių bombų sprogimo virš Hirošimos ir Nagasaki penkiasdešimtąsias metines, žiniasklaida prisipildė anuometinių vaizdų ir svarstybų: ar tas žingsnis iš viso buvo reikalingas, kad Japonija pagaliau kapituliuotų ir karas būtų baigtas Amerikos naudai? Paprastai tokių straipsnių, padeda ateiti ir protą“ ir stengiasi atsikratyti branduolinių ginklų atsargų, užuot nuolat kūręs naujus, dar baisesnius žmonių žudymo įrankius. Pasidžiaugiamą ir tautomis, pasirašiusiomis bendradarbiavimo dėl branduolinių ginklų gamybos mažinimo susitarimą. Ypač viltingai nuteikia, kad atominiai sprogdinimai ore, žemės paviršiuje ir po žeme jau sustabdė, nors „atominių klubų“ priklausančių valstybių mokslininkai tebetriūšia savo laboratorijose, tiesa, kiek mažesniu mastu.

Ir staiga, lyg yla iš maišo, išlindo Prancūzija, paskelbdama, kad rugsėjo 8 dieną Ramiojo vandenyno saloje, maždaug 750 mylių nuo Tahiti, bus atliekami keli požeminiai bandymai su branduolinėmis raketomis. Jie Prancūzijai esą būtini, kad galėtų sekmingai užbaigti seriją bandymų, praeitųjų 1992 metais anuometinio valstybės prezidento Francois Mitterrand paliepusi. Kadangi Prancūzija pasirošiusi 1996 metais įsigyti į atominių ginklų gamybos kontroliavimo programą, kartu su daugeliu kitų, jau įsijungusių valstybių, tai ši yra kone paskutinė proga atlikti užsibrėžtus tikslus.

Dabartinis Prancūzijos prezidentas Jacques Chirac, vos prieš du mėnesius perėmęs pareigas, griežtai laikosi savo nutarimo. Jis neseniai Europos atstovų suvažiavime Strasboure pareiškė, kad bandymai vienbalsiai pasiūlyti prancūzų karinių bei civilių patarėjų, todėl nutarimas neatšaukiamas. Suvažiavime Chirac žodžiai susilaukė ypach neigiamos ir garsios kitų dalyvių reakcijos. Protestus pareiškė Vokietijos, Švedijos, Danijos, Belgijos, Olandijos, Italijos, net Australijos ir Naujosios Zelandijos vyriausybės. Kol kas tyli Anglija, matyt, vengdama įvartyti kyl

ros – nevalia dėtis į jokus kolektyvinius protestus (žudynės Cečėnijoje), išliko. To nepaisant, jaunoji karta įsiūbuoja kultūrinį gyvenimą Lietuvoje.

(Bus daugiau)

į neblogus santykius tarp Prancūzijos ir savo valstybės. Tačiau garsiausiai protestuoja įvairios ekologinės organizacijos, išplitusios visame pasaulyje. Deja, prieštaravimai, peticijos ar prašymai atšoka nuo prancūzų, lyg žirniai nuo sienos.

Atominiai bandymai Ramiojo vandenyno salyne prancūzų pradėti prieš daugiau kaip 30 metų, kai jie ten buvo perkelti iš nepriklausomybę gavusios Alžirijos. Polinezija – kaip salynas, susidaręs daugiausia iš koralų, vadinasi, priklauso Prancūzijai. Salyną sudaro 138 salelės, kuriose gyvena apie 200,000 žmonių. Prieš 1963 m., kai salyne prasidėjo branduolinių ginklų bandymai, vietiniai gyventojai vertėsi žvejyba ir žemdirbyste. Situacija pasikeitė, atvykus prancūzų mokslininkams, kariniam personalui ir civiliams darbuotojams. Pastatius laboratorijas ir kitus įrengimus Maruroa salelėje, visa ekonomija pradėjo remtis atomine pramone, kasmet programą plečiant ir skiriant vis didesnes sumas pinigų. 1962 m. Prancūzija šiam tikslui skyrė 2.4 mln. dol., bet 1994 m. suma paaugo iki 513 milijonų. Tuo pačiu ir ekonomijos pusiausvyra nukrypo iš eksporto į importą, per šį pasiekusi 655 mln. dol. deficitą. Apskačiuojama, kad Prancūzija kasmet į Ramiojo vandenyno salyną investuoja apie 1.17 milijardų dolerių.

Vietiniai gyventojai baiminasi ne naujų branduolinių sprogimų, numatytų rugsėjo pradžioje, bet prancūzų atominių tyrinėjimų pabaigos 1996 m. pavasarį, nes su ta pabaiga ateis ir salyno ekonominė krizė. Tačiau Prancūzija pasižadėjo dar dešimt metų nukreipti kasmet į salyną tą pačią sumą pinigų, kad gyventojams netektų vargti. O paskui? Gal tikimasi, kad nuo tų visų bandymų sukeltos radiacijos išmirus salyno gyventojai ir jų nebereikės išlaikyti...

Šalia aštrių protestų, kuriuos sukėlė Prancūzijos užsispyrimas tęsti atominius bandymus, nepaisant įtikinėjimų ir priešingų nuomonių, kyla klausimas: kodėl kaip tik dabar Jacques Chirac, „pastatė ragus“ ir pradėjo rodyti „savo galybę“? Logiškų atsakymų politologai dar nesurado.

• „Chicago Tribune“, vienas didžiausių Amerikos dienraščių, pradėtas spausdinti 1847 m. birželio 10 d., tuo metu tik 400 egz. tiražu.

ventį ir aplankė „Užvenčio krašto muziejų“, kuriame radau man pažįstamų asmenų nuotraukas, – Liutikaitės-Plechavičienės, kurią pametytė tetą sutikau, ką tik grįžusią iš Italijos, kai buvau dar visiškai maža mergaitė. Taip pat radau ir Clevelande gyvenančio veterinarijos daktaro Stasio Jankausko nuotrauką, ir jo gyvenimo aprašymą. Muziejus vedėjas atsiprašinėjo, kad dar nepakeisti tokie užrašai kaip „Tėvynės karo istorija“, „Laikas būtų“, – pamaniau. Įsvaziavus iš Kelmės mano išvaduotojas pasuko kitu, kiek nelygiu keliu, kuris baigėsi tik ilgoju, vienaaukščiu pastatu. Ar man vaidenasi? „Tai Šatrijos Raganos-Marijos Pečkauskaitės senasis dvaras“, sako jis, rodydamas į pastato šone įkalta paminklinę lentą. Norejau raudoti, savo dvasioje išlaikiusi Senojo dvaro vaizdus ir nuotais. Kur tos rožės, į kurias taip panaši buvo Mamatė?

(Bus daugiau)

I laisvę fondo studijų dienų Kaune susipažinimo vakaronei vadovavo Algirdas Stepaitis iš Arlington Heights, IL (stovi viduryje). Nuotr. A. Kairio

TRYS SAVAITĖS LIETUVOJE

AURELIJA M. BALASAITIENĖ

Sentimentalios kelionės dienoraštis

9

Programą atidarė direktorė Ruseckaitė, pasveikindama mane ir pakviėdama H. Paulauską susirinkusius supaminti su mano asmeniu ir padaryti mano romanų apžvalgą. Po jo labai nuosirdų žodį tarė kun. Ričardas Mikutavičius. Literatas Leonas Narbutas ir dr. Petras Stirbys taip pat prisidėjo savo kalbomis. Po jų atėjo ir mano eilė. Pasirinkusi kaip savo gyvenimo motto eilėraštį „Akmenėlis“, jį perskačiau, padėkojau rengėjams, klausytojams ir kalbėtojams, ir turėjau atsakinėti į klausimus, o „Kauno dienos“ žurnalistas paprašė pokalbį spaudai. Programai pasibaigus, buvau apkrauta gėlių puokštėmis ir apsupta autografų prašytojų.

Vėliau direktorė Ruseckaitė visus programos dalyvius pakvietė šaunioms vaišėms i savo erdvę kabinėtą trečiame muziejaus aukšte. Buvo linksmas ir jauku dalintis išpūdziais, juokauti, pasikeičiant nuomonėmis.

Trečiadienis, birželio 7 diena, buvo skirta apkeliauti mano vaikystėje lankytas vietas Žemaitijoje. Vaziuojant vieškeliu, stebėjau pakelės sodybas ir graudinausi, kad sodybų savininkai nesirūpina tvarka ir išvaizda. Žiemai ar maisto gaminiui paruoštos malkos kiemuose ir prieš namus netvarkingai išmėtytos, ir prie namų pirmista šakų, lentgalių ir šiukšlių. Graudu prisiminti mūsų dainose apdainuotus darželius, rūteles, iššluotus

kiemelius... Kodėl aplink žmoniems nerūpi aplankos išvaizda, tvarka, švara?

Henrikas Paulauskas automobiliu pasuko Šiluvos link. Sustojome ties Apreiškimo bažnyčia, pastatyta toje vietoje, kurioje 1614 metais įvyko stebuklingas Dievo Motinos apreiškimas. Po apreiškimo per daugelį metų buvo pastatytos net kelios koplytėlės. Paskutinis mūrų koplyčios projektas buvo paruoštas 1903 metais Paryžiuje gyvenusio lietuvisio architekto Antano Vivilskio, bet bažnyčia buvo pradėta statyti tik 1922 metais, prelatui Maiorinui pašventinus pamatus. Baigta statyti 1924 metais. Akmuo, ant kurio piemenaitė pasirodė Dievo Motina, yra įkeltas į didįjį altorių. Jo priekyje yra paminklinė lenta su įrašu: „Šv. Tėvas Jonas Paulius II 1993.IX.7 meldėsi prie šio altoriaus, atsisakęs pabučiavo šį akmenį ir jį palaimino“. Bažnyčios vidus puikiai prižiūrėtas, švarus, be jokios dulkelės, grindys žvilga. Suklu-

NAUJASIS „GIMTASIS KRAŠTAS“

HENRIKAS KUDREIKIS

Dar tik prieš keletą metų savaitinį „Gimtąjį kraštą“ leido šlovingoji komunistų partija, talkinant KGB. Šį leidinį gaudavo šios organizacijos parinkti asmenys. KGB asmeninių laišku cenzūros pagalba žinodavo kiekvieną jiems reikalingą adresą.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, „GK“ ėjo iš rankų ir rankas. Keitėsi redaktoriai, kai kurie iš jų buvo kareiviai. Laikraštis šiuo žemyn turiniu, o finansškai atsistojo prie bedugnės krašto.

Nekeldamas klausimo, kad naujasis leidėjas – Rytis Taraila yra buv. „Dienos“ leidėjas, turiu pareikšti, kad „Gimtasis kraštas“ turiniu ir išvaizda pašoko nepaprastai didelį žingsnį priekin.

Tie, kurie turėjo progos susipažinti su žurnalistikos ABC, šiandien sutinka, kad „GK“ turinys, straipsnių išdėstymas puikus, o svarbiausia – pritaikytas užsienyje gyvenančių tautiečių dėmesiui. Vienu žodžiu laikraštis dirba spaudos specialistai.

Rankose Nr. 23, skirtas birželio 15-tai. Viršuje rėmeliuose motto: „Birželio 14-toji daugybės lietuvių atmintyje liks kaip juoda diena“. Pasirašo Valentinas Gustainis.

Pirmo puslapio centre: „Kai kurie šalies bankai primena klijimus“. Amerikos finansų specialistų-lietuvių žodžiai. Ponas Antanas Grina, ilgą laiką ejęs atsakingas pareigas Amerikos bankuose, dabar pensininkas ir Rimantas Aukštuolis, gimęs Nebraskoje, 42 metų, grįžo Lietuvon padėti bankams. Po metų grįžta su šeima Amerikon.

Savaitinis vedamasis parašytas rašytojo Jurgio Kunčino. Vedamųjų autoriai keičiasi kas savaitę: rašytojai, profesoriai, mokslininkai. Paprastai aptaria paskutinius savaitės įvykius. Šį kartą Kunčinas nušviečia Lietuvos įstojimo į NATO problemas.

Raimondas Skirvytis aprašo Lietuvos baletu 70-ties metų sukaktį. Straipsnis iliustruotas. Tame pačiame puslapyje Stanislovo Rapolonio ir Abraomo Kulviečio, prūsų rašytoju, 450 metų mirties sukaktis.

Prano Šulaičio pelenai iš KUNIGAS GINA GYVYBĖ

Vilniaus leidykla „Savo“ 5,000 egz. tiražu išleido vilniečio kunigo Roberto Skrinško knygą „Už gyvybę“.

Autorius pateikė statistikos duomenų, iš knygų, žurnalų ir laikraščių surinko žinių apie žmogaus gyvybę, abortų žalą, dirbtinį apvaisinimą. Knygas Robertas Skrinškas knygose įvadė užbėga už akių tiems, ką šokiruos tai, kad knyga parašė kunigas. Jis cituoja Šv. Tėvo Pauliaus VI encikliką „Humanae Vitae“.

Skyrių „Atsitikimai“ sudaro moterų laišku knygų sudarytojai. Knygoje yra skyrių, kuriuose aiškina Šventojo Rašto teiginiai apie žmogaus gyvybę, tradicijų įtaka žmonių elgesiui. (LR, 08.01)

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KŪRYBOS PARODA KAUNE

Prieš savaitę Kauno paveikslų galerijoje atidaryta Australijoje gyvenančių Jolantos ir Jurgio Janavišų šeimyninė tapybos, piešinių ir grafikos paroda. Australijoje šie dailininkai gerai žinomi, yra sudarę nemažai parodų, ypač Sidnėja avangardų galerijoje. (LR, 08.07)

Čikagos grįžta Tėvynėn. Santa Monikos, Kalifornijos, turtingas tautietis Antanas Mikalajūnas paremia vel Vytauto Didžiojo universitetą bei kelias labdaros organizacijas. Įdėta jo nuotrauka.

Kiekviename numery 4-tame puslapyje – iliustracijų. Šį kartą – Panevėžio moterų kalėjimas. Atrodo, vienintelis toks visoje Lietuvoje. 12 cigonių, 80 rusių ir kt. tautybių. Nusikaltimai-daugiausia vagystės. Kalėjimo psichologė Nijolė Martinkevičienė aptaria kalinių „užėmimo“ ir praradimo problemas. Pagrindinis moterų užsiėmimas – siuvimas. Kai kurios uždirba po 114 litų per mėnesį ir skaito kalėjimą savo nuolatiniais namais.

Marija Sereičikaitė aprašo vieną bolševikų žiaurumo epizodą: „Sušaudytos obels paslaptis“. Prieš 50 metų Kazimieravo kaime (Varenos valsč.) enkavedistai ir sribai apsupo Makselių sodybą. Motinos akyse nukankino ir pagaliau nušovė abu sūnus. Motinos širdis neišlaikė, griebė plytgalį ir paleido į sūnų kankintojus. Su pirmu sūviu motina suklopo po obelimi. Mirė tyli. Obelis tebestovi šiandien.

Perskaičiau visus naujų leidėjų išleistus numerius. Čia randa vieną kitą liudnesnį dabartinės Lietuvos vaizdą, bet netrūksta šviesesnių tautos žinių apie meną, muziką, mokslą, pavienių ūkininkų vargus ir pasipikimus. Aprašyta kun. Lipnieko likimas, apie prel. Rubšį, net ateitininkus. Pamini mi žymūs ir mažiau žinomi užsienio lietuvių dainininkai, menininkai bei visuomenės veikėjai. Paskutiniame numeryje – žymių užsienio lietuvių filatelistų veidai ir aprašymas. Tai – Povilas Barbatavičius iš Kanados ir Vaytautas Doniela ir Australijos.

Kiekviename numery – kultūros kronika ir ištraukos iš užsienio lietuvių spaudos. Šį kartą iš „Akiračių“, kur Julius Šmulskštys puola ambasadoriaus Alfonso Eidinto kritikus.

Ieškoujau straipsnių apie partizanų. „Kauno dienoje“ tik dabar vėl pradėta buv. sribų žmonių, niekinančių partizanų veikimą laišku eilė. Vieną rašau, parašytas buvusio Raimondo armijos prievarto partizanų, kurie jo nekaltino tarnyba bolševikų daliniuose. Bet, baigus straipsnį, liko didelis klausimas. 23-čiame numeryje, pirname puslapyje, antraštė: „Moteris iš ašarų pakalnės“. Nei Lietuvos vyr. prokuroras, nei politinių tremtinių organizacijos nepadedą buvusio partizano žmonai.

1945 m. rugpjūčio 23 d. Trakų valsč. dumgėnų miške žuvo trys partizanai, jų tarpe buvo Amilijos vyras Stasys Stravinskas, gim. 1922 m. Kartu žuvo jo kovos draugai Petras Dauda ir Stasys Valatkevičius. Jie buvo numesti Onušio turgaus aikštėje.

Amilija, vyrui žuvus, liko kaip stovi. Toks turtas: Jadzė dviejų metų ir Vladutė dar po širdimi.

STICHIJOS NUOSTOLIAI

Jau suskaičiuoti audros ir liūtis, liepos 10-ąją siautusias Vilkaviškio rajone, Vištytyje, padaryti nuostoliai. Seniūnijos ir agrarinės tarnybos duomenimis, nukentėjo 130 hektarų pasėlių. Nuostolius patyrė apie 150 šeimų, o pinigine išraiška jie siekia daugiau kaip 230,000 litų.

Nereikia aiškinti, kas grėsė partizanų šeimoms. Bet ją susidarado kaimo seniūnas, vienas iš milijono gerų žmonių, kaip sako Amilija, ir iškėjęs pasą mergautinę pavarde (Dakinečiūtė). Ji atsidūrė Druskininkuose, pas nepažįstamus, tikus pat neturtingus tremtinius.

Nuo 1991 m. vidurio Amilija ieško teisybės, kad ji būtų pripažinta žuvusio partizano žmona. Pradedant vyriausiu prokuroru

Paulausku, baigiant tremtinių organizacijomis, tiesa, visi pažada padėti, bet iki šiol – visos pastangos veltui. Spėju, kad Rytis Taraila sutrumpina, jog mes, visi gyvenantieji užsienyje, turėjome brolius, seseris, kaimynus, kurie buvo partizanai, jų ryšiniai ir tremtiniai. Mūsų noras, kad jie nebūtų pamiršti, pagerbti. Taip pat neužmiršti ir lietuvių karių likimai.

Naujasis „GK“ išėmė skaitytojų laišku skyrių. Kodėl? Atrodo, kad užsienio lietuvių straipsniai nepageidaujami. Kas siuntė, tą neidėjo.

Kai ateis metų pabaiga, leidėjams paaiškės pranaigai, leidėjams paaiškės pranaigai, leidėjams paaiškės pranaigai.

Kartu įdedamas ir vienas „Dienos“ numeris, atrodo gerai, tačiau, nors labai retai, įskaitoma leidėjų politinė linija.

We're banking on the future.

Danielle Broniecki
Richards H.S.

Kelly Ann Doherty
Evergreen Park H.S.

Rand Graham
Hinsdale South H.S.

Tracy Gurdak
Willowbrook H.S.

Erin Keogh
Downers Grove North H.S.

Nectaria Metrakos
Stagg H.S.

Wendy Musielak
Oak Lawn H.S.

David Ramirez
Kelly H.S.

Kathryn Sadowski
Kennedy H.S.

Maria Saucedo
Curie H.S.

André Scalfani
Downers Grove South H.S.

Michael Sty
Sandburg H.S.

Susan Sullivan
Shepard H.S.

Leah Ustas
Glenbard East H.S.

Standard Federal bankas didžioji savo gerai investavimais. Todėl šiems jaunuoliams skiriamos Standard Federal banko stipendijos siekti aukštesnio mokslo jų pasirinktose mokyklose. Jie visi jau yra pasižymėję moksle ir sugebėjimu vadovauti. Mes didžiuojamės galėdami tiems jaunuoliams padėti ir tikime, kad ateityje jie daug nuveiks ir daug pasieks.

Standard Federal Bank
for savings

Chicago, Brighton Park (312) 847-1140 • Garfield Ridge (312) 767-5200 • Brighton Park (312) 523-1083 • Downers Grove (708) 963-1140
Evergreen Park (708) 636-6000 • Hickory Hills, Roberts Road (708) 598-5050 • Hill Creek (708) 599-1977 • Lombard (708) 627-1140
Oak Lawn, Cicero Ave. (708) 424-3300 • Pulaski Road (708) 424-5910 • Orland Park (708) 349-9844 • Palos Heights (708) 371-4400 • Willowbrook (708) 325-6610

No One Offers You More of Eastern Europe!

Over the past few years, LOT Polish Airlines has established the most comprehensive network of destinations in Eastern Europe, with Warsaw as the strategic hub. The network is conveniently linked with LOT's transatlantic route, giving passengers from New York, Newark and Chicago easy access

to Riga, Tallinn, Moscow, St. Petersburg, Kiev, Lvov, Minsk and VILNIUS, LITHUANIA.

Take advantage of LOT's low fares, the luxury of LOT's fleet of new Boeing's and ATRs and the comfort of the new international terminal at Warsaw Okecie Airport. Make your reservations today!

Information, reservations and ticket sales at the offices of LOT POLISH AIRLINES or your local Travel Agent.

LOT New York: 212-869-1074. Montreal, P.Q.: 514-844-2674.
Chicago: 312-236-3388. Toronto, Ont.: 416-236-4242.
Los Angeles: 213-934-5151. Toll-free: 800-223-0593.

CLASSIFIED GUIDE

MISCELLANEOUS

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Chicago miesto leidimą. Dirbu ir užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
312-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

10%—20%—30% pigiau mokėsit pas mus už apdraudą nuo ugnies, taip pat ir už automobilio draudimą.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(312) 581-8654

J K S CONSTRUCTION
„Shingle“ stogai ir visų rūšių apkalimai (siding): medžio, aluminiaus ir kt. Turiu darbo draudimą. R. Jankauskas, tel. 708-969-2658.

FLAT RATE CALLS
Bet kurią dieną • Bet kokių laikų
Latvija, Lietuva, Estija, Rusija, Ukraina —
\$0.85 už minutę
Informacijai kreipkitės:
1-800-453-0957 Ext 370
CYBERLINK

Ieškau savo dėdės Alfonso Vaitekūno brolių Vlodo, Petro, Jono, Juozo Vaitekūnų ir sesers Bronislavos Naujokienės. Vladas Vaitekūnas iki 1961 m. gyveno Čikagoje (7144 S. Sacramento Ave.), o Bronislava Waukegan'e (709 Sumac Pkiv.). Rašyti: „Mūsų Lietuva“, c/o Olga M. R. Lagoos, Rua Inacio 671 — V. Zelina 03142-000 Sao Paulo — SP Brazil

U.S. Savings Bonds Make Great Gifts.
A public service of this newspaper

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
(312) 586-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar parduodant
- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- MLS kompiuterių FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Apartamentus ir žemę
- Penšininkams nuolaida

FOR RENT

Išnuomojamas butas: 5 dideli kamb., 2 mieg.; su šiluma ir karštu vandeniu. Suaugusiems arba pensininkams. Be gyvuliukų. Skambinti 4 val. p.p. tel. 312-737-1097.

HELP WANTED

Ieškomas patikimas, patyręs žmogus tvarkyti butus, pjauti žolę, atlikti nedidelius pataisymus ir t.t. Čikagos Seberly rajone. Reikia rekomendacijų. Skambinti Jose Dauparas 312-247-2437 antradieniais arba trečiadieniais tarp 10 val. ryto ir 5 val. p.p.

IEŠKO DARBO

Du vyrų ieško darbo statyboje. Skambinti 708-967-5385.

FOR SALE

Parduodamos baltos turkos užuolaidos. Turime didesnę kainą. Skambinti 312-776-5112.

VIENA KNYGA — VIENAS DOLERIS ŠIAS KNYGAS GALIMA GAUTI DRAUGE

- NAUJASIS GYVENIMAS. Dante Alighieri. Vertė A. Tyrutis. 96 psl.
- KAIP SUDAROMI TESTAMENTAI. Turto paveldėjimas testamentų-turto palikimais — jų apsauga. Dipl. teis. Pr. Šulas. 88 psl.
- ŽVILGSNIS PRAEITIN. Spaudoje skelbtų straipsnių rinkinys Jonas Kutra. 117 psl.
- TRYS ŽODŽIAI arba gyvenimo magija. Juozas Švaistas. 173 psl.
- ŽEMAIČIŲ VYSKUPAS MOTIEJUS VALANČIUS. Kun. A. Alekna. 300 psl.
- LIKIMO ŽAISMAS. Romanas. H. Lukaševičius. 231 psl.
- LUKŠIŲJAI. Novelės. A. Giedrius. 231 psl.
- JAUNUOLIŲ MALKDŲS. Kun. P. Kirvelaitis. 159 psl.
- APSAUGOK AUKŠČIAUSIAS. Maldos ir giesmės. Kun. dr. P. Aleksa. 254 psl.
- LIETUVIŠKOS PASAKOS. Dr. J. Balys. 230 psl.
- AID SPYGLIUOTŲ VIELŲ. Atsiminimai. A. Gerasimas. 213 psl.
- AIŠTAI IR ŠEŠELIAI. Premijumotus romanus Vacyų Kavaliūnas. 234 psl.
- KAD LIETUVA NEIŠSIVAIKŠČIOTŲ. Poezija. Kun. Ričardas Mikutavičius. 63 psl.
- AIDAS TARP DANGORAIŽIŲ. Romanas. O. Nendré. 365 psl.
- PRIEŠAI. Raštų rinkinys. Fab. Neveravičius. 168 psl.
- RAUDONASIS SIAUBAS, nugalėtoje Vokietijoje. Sabik-Vogulov. 103 psl.
- AUKSO KIRVIS. Rinktinės pasakos. J. Švaistas. 176 psl.
- OŠIANČIOS PUŠYS. Novelės. H. Mošinskienė. 176 psl.
- ANTANAS KUČINGIS. Biografija-atsiminimai. Ona Narbutienė. 169 psl.
- ANGLŲ NOVELĖ. Novelių antologija. Sudarė P. Gaučys. 459 psl.
- ILGESIO VALANDĖLĖS. Eilėraščiai. Leonardas Šmutis. 227 psl.
- VAIKŲ AUKLĖJIMAS ŠEIMOJE. Kun. J. Danielius. 80 psl.

Pastaba. Užsakant knygas paštu, pinigų nesiūsti. Sumokėsite gavę sąskaitą, kurioje bus pridėta pasiuntimo išlaidos. Iliuzinai gventojams pridėdame State Sale tax 8.75% nuo knygos kainos.

Ev. Reformatų kunigas, generalinis superintendantas kun. Povilas Dilys.

PALAI DOTAS IŠTIKIMAS DIEVO TARNAS EVANGELIKŲ REFORMATŲ KUNIGAS POVILAS DILYS

1905-1995

Kun. Povilas Dilys, lietuvių evangelikų reformatų Bažnyčios Generalinis Superintendantas (tai titulas, tolygus kitose religijose naudojamam vyskupui), baigė savo žemišką kelionę Čikagoje, Christ Hospital, š. m. liepos 24 d. Čion grįžo pernai (1994 m.) vasara, prie savo šeimos (žmonos Halinos, dukters Erikos, anūkų ir kitų artimųjų), jam išėjus pensijon iš savo pareigų Toronte, Kanadoje. Ten jis daugiau negu dešimtį metų buvo jungtinės lietuvių evangelikų parapijos (Lutheran Church of the Redeemer) klebonu. Su dideliu pasiūlymumu, nepaisydamas savo pašlijusios sveikatos, jis dažnai važinėjo Čikagon aptarnauti savo bendraminčių reformatų ir kitų evangelikų parapijas.

Per ilgą gyvenimą jis pravedė daugybę laidotuvių apeigų. Kiek kartų jis sakė raminantį žodį, kurs dabar jam pačiam buvo pasakytas! Ausyse tebeskamba jo dažnai cituojamas pranašo Jezajaus skambus posakis šventraščio Senajame Testamente: „Žmogus yra kaip džiūstanti žolė, kaip gėlė, kuri vysta, bet Dievo Žodis pasiliks per amžius... Nesibijok, Aš Pats Viešpats Dievas esu su Tavimi!“

Kunigo Superintendente gyvenimo eiga, bekeliaujant iš tėvynės Europoje į naująjį Pasaulį, yra tikrai įdomi, bet tai jau parašyta kitur. Numatoma išsamiau apie jo gyvenimą ir veiklą išspausdinti Čikagos reformatų žurnale „Mūsų sparnai“ (Nr. 75). Kun. Povilas Dilys buvo ištikimas „Mūsų sparnų“ rėmėjas ir bendradarbis. Rašė ir kitoje, ir ne vien lietuvių, spaudoje. Jis buvo apdovanotas sugebejimu gerai išsireikšti ne tik žodžiu, bet ir raštu. Gimęs ir užaugęs Vilniuje, jis iš jaunystės gerai kalbėjo keleta kalbų ir buvo gerai susipažinęs su religinių ir tautinių mažumų problemomis. Išventintas kunigu 1931 m., jis tarnavo reformatams Vilniuje ir anksti įsijungė į Pasaulio Reformatų sąjungos (World Alliance of Reformed Churches) ir kitų organizacijų ekumeninę veiklą, stiprinant tarpkilnų santykius.

Karo įvykių nublokštą į sveitimo šalis, iš pradžios Vokietijoje, o vėliau ir Amerikos žemyn, jis visur stiprino ir dvasiniai aptarnavo savo išsibarsčiusius bendraminčius ir tautiečius. Dievui ir artimui tarnaudamas jis netaupė savo sveikatos ir neatsižvelgė į asmeniškas išlaidas. Jo budėtuvėse bei bažnytinėse apeigose, atiduodami paskutinę pagarbą, dalyvavo ne vien vietiniai draugai ir pažįs-

tami; buvo atvykusių ir iš kitų miestų: iš Albuquerque, New Mexico, ir iš Toronto, Kanados, jų tarpe Bumeisteriai ir Trečiojai iš Išganytojo parapijos. Iš Toronto parapijos vienas iš pirmųjų užuojautą pareiškė kun. A. Žilinskas. Suvažiavo ir giminės iš Buffalo, NY, ir ypač daug iš Genoa, IL. Iš tenai ir iš Čikagos buvo vaikiaičių — jaunų vyrų, studentų ir moksleivių — kurie vėliau pasitarnavo kaip grabnešiai: Andrius ir Edmundas Brooks, Eric, Brian, Marcus ir Paulius Slavėnai.

Gilį padėką priklauso visiems, guoduose šeimą liūdesio valandoje. Buvo laiškų ir fax pranešimų ir iš kitų miestų, ir kitų kraštų. Pamokslininkas J. Gylys telefonu skambino iš Austino, Texas. Pažymėtina evangelikų reformatų bažnyčios vadovybės užuojautos iš Vilniaus ir kitur Lietuvoje. Liuteronų vyskupas A. Dumpys, Čikagos „Tėviškės“ parapijos vadovas, kun. Dilio mirties valandoje buvo pakeliui į Lietuvą, bet spėjo pareikšti užuojautą.

Pirmoje eilėje čia minėtinas kun. J. Juozupaitis, Oak Lawn, IL, Ziono liuteronų parapijos klebonas. Be jo tvirtos rankos ir rūpestingos globos toks iškilmingas kun. Dilio išlydėjimas į Amžinybę būtų buvęs neįmanomas. Kun. Juozupaitis buvo vienas pačių dažniausių ligojonių lankytojų (lankė ir kiti kunigai: A. Vėlius, vysk. A. Dumpys ir R. Katalikų kun. A. Saulaitis). Kun. Juozupaitis buvo tas, kurs iginalo kun. Dilį ramiai kitam pasaulin iškeliauti. Kun. Juozupaitis pasakojo, jog beveik pačią paskutinę gyvenimo dieną kun. Povilas nušvito ir lyg igijo naują jėgą. Jis pasakė: „Aš greit pakilsiu ir vaikščiosiu. Aš noriu sulaukti savo 90-to gimtadienio“. Bet tai nebuvo lemta. Jo dienos buvo suskaičytos ir gimtadienio (rugpjūčio 15 d.) nesulaukė. Jeigu kun. Dilys vaikšto, tai tikrai ne žemiškais keliais, o kur nors aukštybėse...

Apeigų metų buvo pranešta, kad šeimos pageidavimu kun. Povilo Dilio atminimui galima prisidėti pinigine auka prie jo mylimos Vilniaus Evangelikų bažnyčios pastato atremontavimo. Tam įsteigtas fondas. Čekius rašyti „Lithuanian Ev. Reformed Church“, siunčiant Kolegijos adresu, c/o Mrs. H. Dilys, 3542 W. 66th Place, Chicago, IL, 60629, USA.

D. Petkaus laidotuvių namuose ir bažnyčioje buvo nemaža jautrių atsisveikinimo kalbų. Kuratorė H. Y. Petkus apžvelgė velionio gyvenimą ir atsisveikinimo lietuvių ev. reformatų

JAV Kolegijos ir Bažnyčios vardu. Metodistų kun. K. Burbulyš šiltai žodžiais pagerbė kun. P. Dilį, prisimindamas jų bendradarbiavimą. Liuteronų kun. Alf. Vėlius, Biblijos vertėjas, prisiminė velionio dėmesį šventraščių vertiant ir jo veiklą talkinant jaunimui.

Algis Regis, Mažosios Lietuvos Rezistencinio sąjūdžio pirmininkas, pareiškė padėką už velionio teiktą paramą ir patarnavimus MLR sąjūdžio suvažiavime, Toronte. Istorikas J. Dainauskas prisiminė judviejų darų bendradarbiavimą Bibliografijos centro darbe ir kun. Dilio mokslinius laimėjimus įvairiuose universitetuose.

Kęst. Ječius kalbėjo kaip Akademinio Skautų sąjūdžio ir Lietuvių Skautų sąjungos Tarybos pirmininkas, prisimindamas velionio nuopelnus dirbant su skautais. Baigsime citata iš įspūdingo kun. V. Bagdanavičiaus atsisveikinimo, kur pabrėžė, kad gal vienas iš didžiausių kun. Dilio nuopelnų buvo jo noras įgyvendinti ekumenines idėjas. Jiedu bendradarbiavo vedant pokalbius tarp įvairių konfesijų ekumeniniuose rateliuose Čikagoje ir kitur. Kun. Bagdanavičius meldė Dievą: „Bendras visos Krikščionijos Tėve, padėk mums sekti kun. Povilo pavyzdžiu, kad ir mes liudytume savo darbais savo Krikščionišką tikėjimą“.

Pamaldose Ziono parapijos bažnyčioje vargonais grojo žymus muzikas A. Kaminskas. Buvo giedamos velionio pamėgtos giesmės: „Už rankų imk meilingai“, 7 skaitomi jo mėgiami bibliški tekstai, kaip Psalmė #46. Kun. Juozupaičiui gražiai talkino svečias iš Lietuvos (iš Jurbarko) kun. diakonas V. Kelertas. Velionio gyvenimo apžvalga atliko šių eilučių rašytoja. Dalyvaujant nemažam būriui lietuviški neapstantiųjų, buvo vertimų ir į anglų kalbą. Reformatų kun. E. Fricke angliškai paskaitė tekstus iš Švento Jono Apreiškimo knygos. Po pamaldų velionis buvo išlydėtas į Lietuvį

Mūsų labai mylima Mama, Močiutė ir Promočiutė

A.†A. VIKTORIJA ELENA PUNIŠKIENĖ

Mirė 1995 m. rugpjūčio 10 d., vakare, sulaukusi brandaus amžiaus.

Gyveno Lietuvoje, Vilkauskio apskrityje, Daugvilaičių kaime. Kanadoje išgyveno 46 m.

Giliame liūdesyje liko dukros: Ona Rimkienė, Joana Rudėnienė ir jų šeimos; anūakai: Algirdas, Elena, Rasa ir Tomas Rimkai; mirusio sūnaus sūnus Algis Puniška ir Lina Rudėnaitė, taip pat proanūkės: Aleksandra, Karolina ir Laurana.

Velionė buvo pašarvota sekmadienį, rugpjūčio 13 d. Laidotuvės įvyko pirmadienį, rugpjūčio 14 d. Iš laidojimo namų velionė buvo atlydėta į Šv. Jono bažnyčią, Mississauga, Ont., kurioje buvo aukojamos gedulingos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių velionė buvo palaidota Šv. Jono kapinėse, Mississauga, Ont.

Nuliūdę dukros, anūakai ir proanūkės.

PADĖKA A.†A.

JADVYGA KARALIENĖ

Tragiškai mirčiai išskyrus iš mūsų tarpo mūsų mylimą motiną, žmoną ir močiutę, a.a. Jadvygą Karalienę, nuoširdžiai dėkojame visiems už apsilankymą koplyčioje, už gėles ir aukas, už mums pareiktas užuojautas žodžiu ir raštu ir dalyvavimą laidotuvėse.

Širdingai dėkojame kun. J. Kuzinskui, kun. V. Mikolaičiui, kun. Č. Augliui už maldas koplyčioje ir kun. Jonui Kuzinskui už aukotas Mišias ir pramingą pamokslą, karsto nešėjams ir visiems palydėjusiems a.a. Jadvygą į Amžiną Poilsį.

Dėkojame laidotuvių direktoriams D. Petkui ir sūnams už nuoširdų patarnavimą.

Nuliūdę lieka: vyras, sūnūs, marti ir anūkas.

Tautines kapines, kur paskutinius žodžius tarė kun. Juozupaitis. Po laidotuvių buvo draugiški pietūs Oak Lawn Hilton viešbučio svetainėje. Pobūvis pradėtas kun. V. Kelerto malda. Šeimos vardu padėką pareiškė Erika D. Brooks, kunigo pagalbinkė ir savo Tėvo dešinioji ranka. Ji sakė, kad kun. Dilys, labai mylėjęs žmones, pobūvius ir svečius, džiaugtųsi matydama tokių būrį mielų žmonių, susirinkusių pagerbti jo atminimą.

Hypatia Ycas Petkus

A. A. IRENĄ PRANSKEVIČIENĘ ATSISVEIKINUS

Šių metų liepos 10 d. pasklido liūdna žinia, kad po ilgos ir sunkios ligos, sulaukusi vos 63 metų amžiaus, Amžinybėn iškelia Irena Dangelaitė-Pranskevičienė, palikdama liūdinčius: vyrą Stasį, sūnus Gediminą ir Edvardą su žmona Kelly, dukterį Daną su vyrų Bill Brill ir dukraitę Jennifer, seserį Marytę ir broją Joną Lietuvoje, daug draugų bei pažįstamų Amerikoje, Kanadoje ir Lietuvoje. A.a. Irena buvo pašarvota ketvirtadienį, liepos 13 d. Vance laidojimo namuose, Cicero, IL. Tą patį vakarą 7 val. įvyko maldos ir atsisveikinimas su velione. Įspūdingai ir labai jautriai maldas pravedė kun. dr. Kęstutis Trimakas. Po to buvo atsisveikinimas, kuriam vadovavo jūrų šaulių „Klaipėdos“ kuopos pirm. Juozas Mikulis. Atsisveikinimo „Klaipėdos“ kuopos sekretorius Apolinaras Skopas, ne tik pareiškdamas užuojautą, bet papasakodamas ir Irenos smulkia biografiją. ALTo Cicero skyriaus vardu žodį tarė pirm. inž. Stasys Dubauskas, primindamas, kad velionė ne tik aukomis, bet ir darbu prisidėdavo prie šios organizacijos veiklos. Balfo vardu kalbėjo pirmininkė dr. Bronė Motušienė, primindama jos dosnumą vargstantiems broliams ir sėmės Lietuvoje paremti ir sumažinti jų vargą. Be to, kalbėjo nepraėjo užmerktomis akimis apie velionės vaikus, išauklėtus lietuviškoje dvasioje. Tėvi vaikai gražiai kalba savo tėvų gimtąja kalba. Paskutinė

žodį tarė Antanina Repšienė savo, draugų ir Tautos fondo vardu. Ji pažymėjo, jog velionė, šelpdama savo gimines Lietuvoje, aukojo ir Tautos fondui, kurio tikslas — padėti atsikuriančiai Lietuvai. Taip pat ji priminė velionės gerą būdą, draugiškumą, vaišingumą ir artimo meilę. Buvo priminta ir didelė velionės meilė savo giminei Lietuvai: sielojosi dėl komunistų okupacijos ir tikėjosi, kad kada nors Lietuva vėl bus laisva. Džiugu, kad ji to sulaukė.

Ketvirtadienį, liepos 14 d., 9:30 val. ryte, iš laidojimo namų buvo atlydėta į Šv. Antano bažnyčią Cicere. Po gedulo šv. Mišių, kurias aukojo kun. dr. Kęstutis Trimakas, o giedėjo sol. Algirdas Brazis, velionės palaikai buvo nulydėti į Šv. Kazimiero lietuvių kapines, Čikagoje. Sukalbėjus maldas, kurias pravedė, kun. dr. K. Trimakas, sugiedojus „Marijė, Marija“ ir Tautos himną, nuimta trispalvė, dengusi velionės karstą, buvo atiduota jos vyrui. Noriu pastebėti, kad Jūrų šaulių kuopa „Klaipėda“, kuriai vadovauja Juozas Mikulis, savo narius pagerbia, apdengdami karstą trispalve ir, atliekant paskutines apiegas prie duobės, atiduoda mirusio asmens šeimos nariui. Po visų apeigų kapinėse, visi buvo pakviesti gedulo pietums į „Mabenka“ valgyklą. Trumpa biografija.

Kairiajame Nemuno krante, kur susikerta Lietuvos ir buvu-

sios Vokietijos Rytprūsių siena, yra Sudargo miestelis. Šio miestelio apylinkėje, prie pat Nemuno vagos, pasiturinčio ūkininko šeimoje gimė ir augo a.a. Irena Dangelaitė. Neilgai jai teko džiaugtis vaikystės dienomis. 1944 m. Raudonajam slobinui grįžtant atgal į Lietuvą, jos šeima traukėsi į Vakarų. Ir čia įvyko jos didžiausia tragedija: Irena suserga, paguldyta į ligoninę, likusi šeima, apsupta rusų kariuomenės, gražinta atgal į Lietuvą. Nuo to laiko Irena nematė savo tėvų, liko našlaitė svetimame krašte, Lenkijos ribose, tarp svetimų ir dar vos 11 metų amžiaus. Čia gyvendama, kiek galėjo mokėsi, žinoma, lenkiškai, taip pat ir dirbo. Sužinojo, kad jos teta ir dvi pusseserės gyvena Kanadoje. Po ilgų pastangų 1959 m. atvyko į Kanadą, kur susipažino su irgi pabėgėliu Stasiu Pranskevičium ir po metų laiko sukūrė šeimą. Čia gyvenant, gimė sūnus Gediminas ir duktė Danutė. 1965 m. Pranskevičių šeima persikėlė į JAV ir apsigyveno Cicere. Čia gimė dar vienas sūnus Edvardas. Savo darbštumu ir sumanumu Pranskevičiai įsigijo turto ir galėjo ramiai gyventi, tik nepagydoma liga pakirto Irenos sveikatą ir išvarė iš šio pasaulio.

Tik tiek dar yra džiugu, kad Irena spėjo išmokslinti savo vaikus ir juos išleisti į gyvenimą. Velionė buvo labai darbšti, sumani, didelė patriotė, nekentė ne tik komunistų, bet ir jų pakalikų. Tikime, kad gerasis Dievulis už jos didelius vargus žemėje, suteiks velionei Amžiną Ramybę danguje.

Ant. Repšienė

RASTA PAPERASTA IŠEITIS

Dar iki šiol Vilkauskio miesto gatvių pavadinimai buvo parašyti ne tik valstybine, bet ir rusų kalba. Nemažai buvo diskutuojama, kaip pakeisti lenteles, iš kur gauti tam reikiamų lėšų, nes manyta, jog reikia apie 6,000 litų. Neseniai buvo surasta paprasčiausias išeitis — uždarytos akcinės bendrovės „Vilkuva“ darbininkai rudaus dažais užtepė žodžius, parašytus nevalstybine rusų kalba.

(LR, 08.03)

A.†A. JONAS RIMKŪNAS

Gyveno Michiana Shores, Michigan. Mirė 1995 m. rugpjūčio 14 d., 4 val. p.p., sulaukęs 80 metų. Gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 46 m.

Nuliūdę liko: žmona Irena; sūnūs Jonas ir Saulius su šeimos; pusbrolis Ramojus Mozoliauskas su žmona ir kiti gimines.

Velionis bus pašarvotas ketvirtadienį, rugpjūčio 17 d. nuo 2 iki 8 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71st St., Chicagoje.

Laidotuvės įvyks penktadienį, rugpjūčio 18 d. Iš laidojimo namų 9 val. ryto bus atlydėta į Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčią, kurioje bus aukojamos 9:30 v.r. gedulingos šv. Mišios už velionio sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gelių prašome aukoti „Lietuvos Našlaičių Globos“ komitetui.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę žmona, sūnūs, pusbrolis ir šeima.

Laidotuvių direkt. Donald A. Petkus / Donald M. Petkus. Tel. 312-476-2345 arba 800-994-7600.

A.†A. ZOFIJA BALECKAITIENĖ NARUTAITĖ

Gyveno East Chicago, Indiana.

Mirė 1995 m. rugpjūčio 14 d., 5 val. r., sulaukusi 81 metų. Gimė Lietuvoje, Kėdainių apskrityje, Gudžiūno kaime.

Amerikoje išgyveno 45 m.

Nuliūdę liko: sūnūs Vidmantas su žmona Dora, Raimondas su žmona April; anūakai Vida, Daniel, Dena, Stephen Baleckaitis.

Velionės vyras a.a. Antanas. Priklausė St. Francis of Assisi parapijai, Indiana Harbor, IN.

Velionė pašarvota trečiadienį, rugpjūčio 16 d. nuo 2 iki 8 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71st St., Chicagoje.

Laidotuvės įvyks ketvirtadienį, rugpjūčio 17 d. Iš laidojimo namų 9 val. ryto bus atlydėta į Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčią, kurioje bus aukojamos 9:30 v.r. gedulingos šv. Mišios už velionės sielą. Po Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę sūnūs, marčios ir anūakai.

Laidotuvių direkt. Donald A. Petkus / Donald M. Petkus. Tel. 312-476-2345 arba 800-994-7600.

A.†A. JULIUS A. ABROMAITIS

Eidamas 82 metus, po sunkios vėžio ligos, savo namuose Palos Heights, IL, mirė 1995 m. rugpjūčio mėn. 14 d. Lietuvoje, buvo Lietuvos kariuomenės karininkas.

Liūdi mirusiojo žmona Marija, duktė Jūratė, žentas Bronius, anūke Danutė Šakaliai, švogerys Antanas Dundzila, jo sūnūs Tomas ir Vilius ir kiti gimines Amerikoje bei Lietuvoje.

Laidojamas Šv. Kazimiero kapinėse, šeimos artimiesiems dalyvaujant.

Laidotuvėmis rūpinasi Petkus Funeral Home.

Brangiai Mamyte!

A.†A. VIKTORIJAI PUNIŠKIENEI

Amžinam Poilsui iškeliaujus, dukrą JOANĄ RUDENIENĘ ir jos šeimą nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Algis Grigas ir Julija Grigaravičienė

Gyvenimo kelyje daugiau jau nebeįgirsime tavo tiesaus, išmintingo, palaikantio žodžio, jau nepajusime vėl šalia tavo tvirtos ir patikimo peties.

A.†A. VLADUI ŠAKALIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame gimines ir artimuosius.

Giliai liūdentys tavo draugai iš Los Angeles:

Algirdas Kupčinskas
Bronius Maknickas
Artūras Radaučius
Genė ir Simas Kudirkos
Luana ir Vilius Žalpai
Aloyzas Pečiulis
Lidija ir Romas Giedros ir daug kitų

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Aid to Lithuania, Inc. prez. Robert Boris iš Detroito pranešė, kad šios savaitės pirmadienį Vilnių pasiekė ypatinga siunta – 150,000 ampulių skiepi prieš Hepatitą B. Skiepi Lietuvai padovanojo Catholic Medical Mission iš New Yorko, o persiuntimo išlaidas lėktuvu (apie 2,000 dol.) padengė Aid to Lithuania, Inc., kuri yra Lietuvos Vyčių dalis. Vilniaus aerodrome šią brangią siuntą pasitiko Paulius G. Bindokas, dirbantis Sveikatos apsaugos greitiosios medicinos pagalbos stotyje, ir Antanas Balsys, Lietuvos Vyčių atstovas Vilniuje. Skiepijimą nuo Hepatito B Lietuvoje atliks dr. J. Galdikas.

Viesėdamas Lietuvoje, rugpjūčio 12 d. naktį, Vilniuje, staiga insulto ištiktas, mirė disidentas, aršus kovotojas prieš komunistą, Vladas Šakalys, gyvenęs Los Angeles, CA. Jis buvo nuvykęs į Lietuvą prisidėti prie opozicijos veiklos, susitikti su buvusiais politiniais kalininiais bei tremtiniais, ir kitais, tėvynės meilės skatinamais, reikalais. Į laido tuves iš Los Angeles skubiai išskrido Vl. Šakalio žmona Birutė.

Alma Mikaliukienė, Chicago, IL, išvyksta į Lietuvą rugsėjo pradžioje. Kelionės tikslas – su socialinių mokslų daktare Laimute S. Tamošiūniene aplankyti Žemės ūkio mokyklą. Bus pasikalbama su jaunimu apie rengiamą motinystės ir tėvystės pareigoms bei tų pareigų svarbą. Jaunimui bus padovanotos knygtės: „Ne toks, kaip kiti“, „Aš mokau broliuką“ ir „Paslapčių knygelė“. Tai „Ugdymojo kraitelė Nr. 1“, kuri bus dovanojama visose 52 Žemės ūkio mokyklose. Juk merginos ir jaunuoliai, jas baigę, pasiliks darbuotis Lietuvos kaime, todėl svarbu, kad jau dabar jie mąstyty apie savo dorumą, tyrumą, kad vertintų gėrį žmogui. Šiai kelionei pritaria Žemės ūkio ministerija, o kelionės priemonės žada parūpinti „Ūkininko patarėjo“ redakcija, vadovaujama Vytenio Neverdausko. Kartu su Laima vyksta jos vyras Saulius Mikaliukas, kuris taip pat lankysis Žemės ūkio mokyklose. Jie važiuoja ne kaip pavieniai asmenys, o kaip pavieniai ir šeimai atstovai (tai nepalio organizacija, inkorporuota Illinois valstijoje).

Dr. Valdas Samonis, ekonomikos profesorius Toronto universitete, ką tik lankėsis Lietuvoje ir Suvalkų krašte, dalyvaus Lietuvos studijų savaitėje Dainavoje, kur rugpjūčio 23 d. kalbės Lietuvos ekonominius klausimus, o vėliau turės progą papasakoti savo įspūdžius belankant rezistencinės istorijos vietas.

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
2649 W. 63 St., Chicago, IL 60629
Tel. (1-312) 776-5162
14325 S. Bell Rd., Lockport, IL 60441
Tel. (708) 301-4866
Valandos pagal susitarimą

Advokatas Gibaitis
6247 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60629
Tel. 1-312-776-8700
Kriminalinė Teise

ADVOKATAS
Vytenis Lietuvninkas
4536 W. 63th Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel.: 312-284-0100
Valandos pagal susitarimą

Vilniaus operos sol. Vincas Kuprys ir jo dukterė muzikė Eugenija Kuprytė, šiuo metu viešintys Čikagoje, maloniai sutiko dalyvauti Lietuvos studijų savaitėje Dainavoje. Jie abu atliks muzikinę programą dalį rugpjūčio 26, šeštadienį, dailiojo žodžio ir muzikos vakarą. Savo kūrybos skaitys rašytojas Vytautas Volertas. Savaitė vyks VIII.20-27 d. Rengia Lietuvos fronto bičiuliai.

Milda Palubinskaitė skaitys paskaitą tema „Etnografijos paviljonai Romos 1911 m. ekspozicijoje“. Ateitininkų studijų dienose rugsėjo 3 d. Dainavoje, Michigan.

Petras Plumpa, atstovas prie Lietuvos vyriausybės religiniams reikalams, Ateitininkų studijų dienose Dainavoje rugsėjo 2 d. kalbės tema „Pilietinės ir moralinės problemos Lietuvoje“.

Š.m. rugsėjo 6-9 d. Čikagoje lankysis Lietuvos ambasadorius dr. A. Eidintas. Ta proga Čikagoje numatomi šie susitikimai su lietuvių visuomene: rugsėjo 6 d., 2 val. p.p. – „Seklyčioje“; rugsėjo 8 d., 7 val. vak. – Pasaulio lietuvių centre, „Bočių“ salėje; rugsėjo 9 d., 7 val. vak. – Balzeko Lietuvos kultūros muziejuje (šis susitikimas yra daugiakopas, kuris apima atvykusių iš Lietuvos, bet mieliai prašomi dalyvauti ir kiti Čikagos bei apylinkių lietuvių). Pagrindinis susitikimų tikslas yra plati supažindinti su dabartine Lietuva užsienio politika bei Lietuvos ambasados darbai Vašingtone. Visuomenė kviečiama šiuose susitikimuose gausiai dalyvauti. Be to, yra numatomi susitikimai su Illinois valstijos gubernatoriumi J. Edgar, Čikagos meru R. Daley bei įvairiomis lietuvių organizacijomis ir laikraščių redakcijomis.

Pasaulio lietuvių centro, Lemonto gegužinė rugpjūčio 20 d. tuoj po šv. Mišių Palaimintojo Jurgio Matulio misijoje, apie 12 val. Skanus lietuviškas maistas, nuotaikinga „Nemuno“ orkestru muzika. Trauksime laimėjimų bilietus ir sužinosime, kas tie laimingieji. Tinklinio aikštelė laukia žaidėjų, kuo daugiau bus žaidėjų, tuo linksmiau bus mūsų duosiesiems auktojams. Muzikai grojant galėsime šokti, dainuoti, nebus laiko nuobodžiamui. Vaikūčius irgi bus įvairių užsiėmimų. Kviečiame visus į centro gegužinę.

Leonardas ir Ramona Paulaitis, iš Montego, Michigan, Ateitininkų federacijos fondo valdybai įteikė 100 dol., skirdami ją Lietuvos jaunimo tautinio ir religinio auklėjimo reikalams.

„Lietuva: jos ateities vizija jaunosios kartos akimis“, tai tema, kurią Lietuvos studijų savaitės užbaigtuvų dieną (rugsėjo 26) Dainavoje nagrinės simpoziumo dalyviai: dr. Rasa Kazlauskaitė (Lietuva), dr. Marius Boydston-Katilius (Čikaga), Vitas Čuplinskis (Čikaga) ir muz. Eugenija Kuprytė (Lietuva). Simpoziumui vadovaus dr. Algis Norvilas.

x **TRANSPAK praneša:** „Lietuvos aukščiausios vietos iškilusios per 300 m. virš jūros lygio, o didžioji ploto dalis nesiekia nei 150 m. virš jūros lygio.“ Siuntiniai ir komercinės siuntos į Lietuvą. Miesto siuntiniai į **TRANSPAK**, 2638 W. 69 St., Chicago, IL 60629, tel. 321-436-7772. (sk)

NAUJOS RADIJO LAIDOS

ŽEMĖ L PRODUCTIONS praneša, jog po 5 sėkmingų veiklos metų „Rytmečio ekspreso“ paskutinė radijo laida įvyks šį penktadienį, rugpjūčio 18 d., iš WVVX radijo stoties, 103.1 FM. Tačiau nėra blogio, kurs neišeitų į gerą. Nuo pirmadienio, rugpjūčio 21 d., ŽEMĖ L PRODUCTIONS pradės savo naują vakarinę laidą darbo dienomis nuo 7 iki 8 v.v. iš WEDC, 1240 AM bangomis. Tai viena stipriausių etninių radijo stočių Čikagoje, puikiai girdima ne tik per visą Illinois (ypač pietinėje dalyje pvz. Marketparko apylinkėse bei Lemonte), taipogi Indianoje, Mičigane. Nauja laida bus informacinė, kiek kesis tik formatais, kuriame bus mažiau politikos bei statistikos. O sekmadieniais tomis pačiomis 1240 AM bangomis dar viena nauja radijo laida lietuvių kalba nuo 8 iki 9 v.v. Tai istorinė laida skirta amžininkų prisiminimams, nostalgijai, istoriniams įrašams. Šia proga skelbiame konkursą ieškant naujosios laidos pavadinimų. Tai turėtų būti vieno ar dviejų žodžių atspindys laidos dvasiai. Pasiūlymai laukiami šiandien ir ryt laidos metu, nuo 10 iki 11 v.v., studijos telefonu 708-831-1031. Priminsime, jog šeštadienio žinių apžvalga „Tiltas“ bei sekmadienio pramoginė laida „Vairas“ bus girdimas ir toliau iš įprastos WNDZ radijo stoties, 1585 AM nuo 10 iki 11 v.v.

Raimundas M. Lapas

Marija Rudienė, BALFo pirmininkė, vadovaus Amerikos Lietuvių Romos Katalikų moterų sąjungos suvažiavimo iškilmingai vakarienei rugpjūčio 19 d., šeštadienį, Švč. M. Marijos Gimimo parapijos salėje, Marquette Parke. Kalbės žinomas visuomenininkas, Lietuvos Vyčių veikėjas Frank Zapolis, meninė dalį atliks sol. Dalia Eidukaitė-Fanelis ir muz. Marija Girdaus Motekaitis. Užsakymus į vakarienę priima Angela vakarais telefon. (312) 778-4542. Vakarienos pradžia 6:30 val.

Maria Rudienė, BALFo centro valdybos pirmininkė, Lietuvos Vyčių 112 kuopos susirinkime kalba apie BALFo šalpos darbus.
Nuotr. Estelle Rogers

x **TRANSPAK** skyrus Lemonte praneša, kad šeštadienio mokyklai užsidarius vasaros atostogoms, šeštadienis įstaiga Lemonte bus uždaryta. Penkt. 3-7 v.v., sekmd. 8:30 v.v. – 2 v. p.p. bus atidaryta, kaip visada. **Transpak tel. 312-436-7772, 708-257-0497.**

(sk) Dažnai girdime perspėjimus, kad nuo per didelio saulės spindulių kiekio gali atsirasti odos vėžys. Tie perspėjimai ypač padažnėja vasarą, tačiau vis tiek daugelis nesupranta, kaip saugotis, kokie pirmieji odos vėžio ženklai ir kaip ši liga gydoma. Rugpjūčio 31 d. Šv. Kryžiaus ligoninėje bus paskaita vyresnio amžiaus apylinkės gyventojams (sulaukusiemis daugiau kaip 60 metų amžiaus) apie odos vėžį. Paskaita ir vakarienė – 5 dol. asmeniui. Tęsinio 5 iki 6:30 val. vak., o registruotis galima telefonu (312) 471-8600.

Redaguoja J. Piacas. Medžiagą siųsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60629

ŽIOGO SMUIKELIS

Žvaigždžių prikrito Danguis ir upės,
Žalias žiogelis
Ant smilgos supas.

Šalia – užsnūdęs
Samūnės žiedas,
Raulės lopšeliuos
Boružė miega.

Aidi, skardena
Žiogo smuikelis, –
Danguj ir upėj
Mėnulis kelias.

Danutė Lipčiūtė-Augienė

ISPŪDINGIAUSI MOMENTAI

Mano ispūdingiausias momentas 1994 Neringos stovykloje buvo, kai beržų šventovėje pamaciau skaisčiausią šviesą, kokią esu savo gyvenime matęs. Ši šviesa mane apgvenė ir taciau gili ramybė mane apėmė. Tuo momentu man viskas pasidarė aišku. Man ta šviesa parodė, kad reikia būti grynu žmogumi visą gyvenimą. Nuo to momento aš nevaizdavau, kad aš esu kas nors kitas. Mačiau, kad kiekvienas žmogus yra savas žmogus ir tik turėtų tikėti saviimi.

Paulius Dailys

Ispūdingiausia 1994 Neringos stovykloje buvo, kai per vadovų Mišias aš ir mano draugai smagiai praleidome laiką. Kai kurie turėjo saugoti jaunesniųjų namelius, bet aš buvau laisvas ir galėjau daryti tą, ką aš norėjau.

Tomas Skrinskas

Man paliko ispūdį 1994 Neringos stovykloje labai didelis lietus. Šešto namelio stovyklautojai maudymosi kostiumais ėjo žaisti futbolą. Buvo smagu, nes slidinėjom per balas ant pilvų.

Augis Kuolas

Aš gerai prisimenu 1994 Neringos stovykloje šaudymą strelėmis su Norbertu. Jis uždėjo mažą Burger King sviadinuką ant taikinio. Visi mano namelio stovyklautojai paleidome iš karto strėles. Iš viso mes visi šovėme šešis kartus. Tik Abu-kas ir aš pataikėme. Mes abu iššovėme po dvi strėles.

Skaidrys de Sa Pareira Juokingiausias momentas šioje stovykloje buvo, tai šešto namelio šūkių. Mes juos sugalvojome susibūrę prie vėliavų. Man atrodė juokingiausias šūkis, kurį mes visi šaukėm: „Prrrršt, prrršt... šeštas, MWAP!“

Darius Razgaitis
Visi 6 namelio stovyklautojai
(Neringa 1994. 25 metai)

SKRUZDĖ

Skruzdė kadaise buvo žmogus. Jis vertėsi žemdirbyste ir, nesitenkindamas savo darbu, šnairomis (piktai) žiūrėjo į svetimus laukus ir vogė kaimynų vaisius. Dzeusas (pagonių dievas), pasi-piktinęs tokiu gobšumu, paver-tė jį gyviu, vadinamu skruzde. Bet skruzdė, pakeitusi išvaizdą, nepasikeitė iš būdo; ir šiandien, po dirvas padodama, renka kitų kviečius ir miežius, kraunasai sau atsargas. Paskakėčia rodo, kad iš prigimties blogi žmonės, nors ir griežtai baudžiami, savo būdo nepakeičia.

Ezopas

Tėvynės ZVAIGŽDUTĖ

Išleistas Lietuvos Mokytojų Sąjungos Chicago skyriaus

TILI LILI DŪDA

Tili lili dūda,
Šalia kelio būda,
Toj būdelėj Jonas,
Trejų metų ponas.

Toj būdelėj sermėgelė,
Toj sernėgėj kailenėlė,
Toj kėrnėgėj dūdelaitė,
Kišenėlėj dūda.

-- Padūduok, Jonai.
-- Nemoku, ponai.
-- Bizūno, Jonai.
-- Tirlipt, tirlipt, ponai.

Lietuvių liaudies daina

MOTINA – BRANGIAUSIAS MANO ŽMOGUS

Motina tėvynė. Myliu motiną tėvynę, ten aš gyvenu. Jeigu aš supykstu ant ko nors, tai bėgu į man rodo, kad žemė mane guodžia ir tada visas pyktis išsisklaido. Kaip gera gyventi čia! Jei ne žemė, nebūtų namų! Nebūtų manęs.

Motina Marija. Myliu Mariją taip pat, nes Jos sūnus Jėzus išgelbėjo pasaulį iš pražūties. Jis mirė kentėdamas ant kryžiaus. Reikia turėti tokio ryžto, kaip Marija kiekvienai motinai, nes tai yra labai didelis pasiaukojimas.

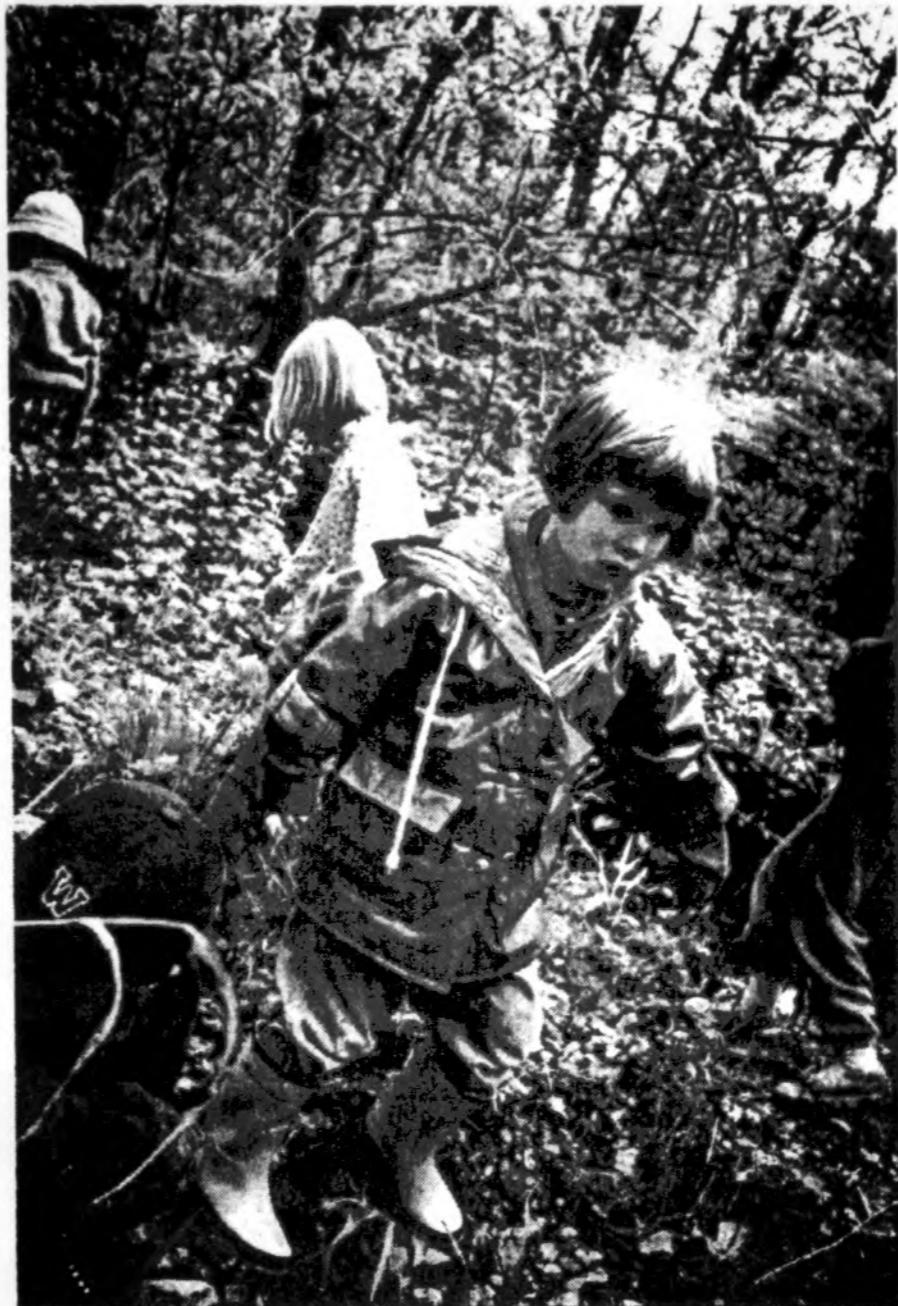
Žemiška motina. Ją myliu labiausiai už visą. Mama mane nešiojo, nemiegojo per naktis, jai tūkstantį kartų ačiū galėčiau išsakyti. Mano mama labai graži, ji mane myli labai už viską, kaip ir aš ją. Aš vienintelė jos dukrelė. Kaip gera būti tokios geros mamos prieglobstyje! Vienas žymus poetas yra pasakęs, kad ne kalavijas ir ne didvyris Lietuvą apgynė, o tik mama. Ji užaugino vaiką ir pasiryžo žygiui vaiką atiduoti. Juk ne stebuklai pagimdė visas išmybes, o tik mama.

Tad mylėdami visas mamas ir jas tausokime (joms padėkime).

Dalia Pašveckaitė,
VI a klasės mokinė,
Kaunas

PRAĖJUSIOS SAVAITĖS UŽDAVINIŲ ATSAKYMAI

1. Šachmatų lentoje yra 64 langeliai. Norint perkelti žirga iš vieno kampinio langelio į priešingą, darant ėjimus į kiekvieną langelį po vieną kartą, tekėtų padaryti 63 ėjimus. Bet kiekvieni ėjimu pereinama į priešingos spalvos langelį, todėl padarius 63 ėjimus, žirgas pereitų į priešingos spalvos langelį (63 yra lyginis skaičius). Tuo tarpu lentoje priešingi kampiniai langeliai yra vienodos spalvos. Taigi perkėlimas pagal uždavinio sąlygas yra negalimas. Trumpas atsakymas – negalima. 2. Pernai rugius pasėjo, šiemet nupjovė. 3. Ateina vasara, ištirpsta sniegas. 4. Vilniaus šiaurinėje dalyje, už 6 kilometrų, Neries dešiniajame krante, yra miestelis, kurio vardas Jeruzalė (L.E. 9-392, Boston, 1956). 5. Vakare ir naktį, orai atvėsus, žemės paviršiumi išspinduliuojant šiluminę energiją, iš drėgnos garuojančio dirvožemio vandens garų, esančių ore, susidaro rasos lašai (L.E. 24-500, Boston, 1961; The American Peoples Enc. 7-026, Chicago, 1953; Dabartinės lietuvių kalbos žodynas, 652 psl., Vilnius, 1972).

Kriaučeliūnų vardo Vaikų namelių auklėtiniai išskylauja miške. Pirmoji priekyje – Arija Rasutytė.

MANO DVGIGUBAS GYVENIMAS

Yra keista eiti į dvi mokyklas. Aš einu į lietuvišką ir amerikietišką mokyklą. Reikia atlikti daug namų darbų ir praleisti šeštadienius mokykloje. Aš turiu draugų, kurie miega iki 12 valandos, o man reikia keltis 8 val. ryto.

Sunku rasti laiko viskam. Ruošiu lietuvišką ir anglišką namų darbus. Lankau pianino pamokas ir tam reikia pašvesti daug laiko.

Daug žmonių klausia manęs apie mano vardą. Aš jiems sakau Mindaugas ir manau, kad jie pasijuoks iš manęs. Bet jie domisi, kad aš esu lietuvis. Man nelabai patinka mano akcentas. Man truputį gėda, kai girdžiu savo balsą magnetofono juostelėje. Aš didžiuojuosi, kad esu lietuvis.

Yra gerai būti lietuviu. Aš galiu dalyvauti stovyklose, kur sutinku gerų draugų. Iš viso,

MANO IDOMIAUSIA ŠVENTĖ

Aš norėjau, kad Kalėdos būtų baltos, bet, deja, taip nebuvo. Tiek ir to. Mes Kūčias praleidome pas močiutę. Močiutė paruošė Kūčių vakarienę iš dvylikos patiekalų (valgių).

Man patiko gražiai papuošta eglutė. Aš turiu savo kambarįje mažą eglutę, irgi gražiai papuošta.

Po eglutės buvo keletas gražių supakuotų dovanų. Kas įdomiausia buvo, kad aš gavau daugiausia jų. Svarbiausia – aš gavau ko norėjau. Esu dėkingas Kalėdų seneliui, kad jis buvo toks geras. Aš jo niekada neužmiršiu. Man yra gražiausia ir įdomiausia šventė – Kalėdos.

Andrius Skrabulis,
Bostono lit. m-las mokinys.

man patinka būti lietuviu.
Mindaugas Idzulis,
Clevelando Šv. Kazimiero lit. m-las mokinys

Čikagos lit. mokyklos deklamacijos konkurso laimėtojai. I eil. iš kairės: Danius Fabianovich, Viktorija Biskytė, Lilija Rudytė, Natalia Skvirbytė, Alina Meilytė, Tara Mikuzytė, Gabrielė Aušraitė; II eil.: Tomas Vanagūnas, Linas Aleksiūnas, Jonas Vaidikonis, Kristina Badaraitė, Lina Dovolaitė, Darius Sutrūnavičius, Milda Bunikytė ir Tomas Mikuzytis; III eil.: Andrius Čepėnas, Patricija Volkovaitė ir Indrė Noreikaitė.

Nuotr. Danos Mikuzytė

Tik tas vertas gyvenimo ir laisvės, kuris kiekvieną dieną už juos kovoja.

J.W. Goethe

E. Vainšteinis